Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1698/2005**

av den 20 september 2005

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

(EUT L 277, 21.10.2005, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 1463/2006 av den 19 juni 2006	L 277	1	9.10.2006
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 1944/2006 av den 19 december 2006	L 367	23	22.12.2006
►**M3**	Rådets förordning (EG) nr 2012/2006 av den 19 december 2006	L 384	8	29.12.2006
►**M4**	Rådets förordning (EG) nr 146/2008 av den 14 februari 2008	L 46	1	21.2.2008

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 4, 9.1.2007, s. 11 (1698/2005)

►**C2** Rättelse, EUT L 48, 16.2.2007, s. 3 (1463/2006)

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1698/2005

av den 20 september 2005

om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 samt artikel 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]), och

av följande skäl:

(1) Landsbygdsutvecklingspolitiken bör stödja och komplettera marknads- och inkomststöden i den gemensamma jordbrukspolitiken och därigenom bidra till att den politikens mål i fördraget uppnås. De allmänna mål för ekonomisk och social sammanhållning som anges i fördraget bör också beaktas och landsbygdsutvecklingspolitiken måste bidra till att dessa uppnås, samtidigt som man inkluderar andra centrala prioriteringar i fråga om konkurrenskraft och hållbar utveckling i enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Göteborg.

(2) Vid utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och de särskilda åtgärder som krävs för att tillämpa den skall enligt fördraget hänsyn tas till jordbruksnäringens särskilda karaktär som är en följd av jordbrukets sociala struktur och av strukturella och naturbetingade olikheter mellan olika landsbygdsområden.

(3) Reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken i juni 2003 och april 2004 innebar genomgripande förändringar som torde få avsevärda effekter på landsbygdsekonomin i hela gemenskapen i fråga om produktionsmönster inom jordbruket, markförvaltningsmetoder, sysselsättning samt de i vidare bemärkelse sociala och ekonomiska villkoren i de olika landsbygdsområdena.

(4) Gemenskapens verksamhet bör komplettera medlemsstaternas eller bidra till denna. Partnerskapet bör stärkas genom arbetsformer som ger olika typer av partner en möjlighet att delta, med fullständigt beaktande av medlemsstaternas institutionella befogenheter. Partnerna bör delta i utarbetandet, övervakningen och utvärderingen av programplaneringen.

(5) Eftersom målet för denna förordning, nämligen utveckling av landsbygden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av kopplingarna till andra instrument inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och de stora skillnaderna mellan olika landsbygdsområden, och eftersom medlemsstaterna efter utvidgningen av unionen har begränsade ekonomiska resurser, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå genom en flerårig garanterad gemenskapsfinansiering och genom en fokusering på prioriteringar på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(6) Den verksamhet som Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (nedan kallad ”EJFLU”) bedriver, och de insatser som den bidrar till, måste ha en koppling till och vara förenlig med

([1]) Yttrande avgivet den 7 juni 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).

▼B

gemenskapens övriga politik, och vara förenlig med all gemenskapslagstiftning.

(7) I sin verksamhet för att utveckla landsbygden strävar gemenskapen att i enlighet med fördraget undanröja bristande jämställdhet mellan kvinnor och män och främja jämställdheten dem emellan samt till icke-diskriminering.

(8) För att få en strategi i landsbygdsutvecklingspolitiken som ligger i linje med gemenskapens prioriteringar och därmed också mer insyn och öppenhet, bör rådet på förslag från kommissionen anta strategiska riktlinjer.

(9) På grundval av dessa strategiska riktlinjer bör varje medlemsstat utforma sin egen nationella strategiska plan för landsbygdsutveckling, och denna bör i sin tur ligga till grund för utarbetandet av de nationella landsbygdsutvecklingsprogrammen. Medlemsstaterna och kommissionen bör rapportera om hur den nationella strategin respektive gemenskapsstrategin följs.

(10) Programplaneringen för att utveckla landsbygden bör följa gemenskapens och medlemsstaternas prioriteringar och komplettera gemenskapens övriga politik, särskilt marknadsåtgärderna på jordbruksområdet, sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken.

(11) För att få en hållbar utveckling på landsbygden är det nödvändigt att man på gemenskapsnivå fokuserar på ett begränsat antal centrala mål i fråga om jord- och skogsbrukets konkurrenskraft, markförvaltning och miljö, livskvalitet och diversifiering av verksamheterna inom dessa områden med beaktande av de olikartade förhållandena, från avlägsna avfolkningsbygder på tillbakagång till stadsnära landsbygdsområden som är utsatta för ökat tryck från tätorter.

(12) Det behövs generella regler för programplaneringen och för revideringar av landsbygdsutvecklingsprogramplaneringen, och det måste finnas en lämplig balans mellan landsbygdsutvecklingsprogrammens prioriterade områden (nedan kallade ”axlar”) som motsvarar dessa centrala mål. Programperioden bör vara sju år.

(13) För att uppnå målet att förbättra jord- och skogsbrukets konkurrenskraft är det viktigt att utforma klara utvecklingsstrategier som syftar till att höja och anpassa den mänskliga potentialen, den fysiska potentialen samt kvaliteten i jordbruksproduktionen.

(14) I fråga om den mänskliga potentialen behövs det en uppsättning åtgärder för utbildning, information och kunskapsspridning, startstöd för unga jordbrukare, förtidspensionering för jordbrukare och anställda inom lantbruket, jordbrukares och skogsbrukares anlitande av rådgivningstjänster, samt åtgärder för inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket och rådgivningstjänster inom skogsbruket.

(15) När det gäller utbildning, information och kunskapsspridning kräver utvecklingen och specialiseringen inom jord- och skogsbruket lämplig teknisk och ekonomisk utbildning, inklusive sakkunskap inom ny informationsteknik, samt adekvat medvetenhet om produktkvalitet, forskningsresultat, hållbart utnyttjande av naturresurserna, inklusive tvärvillkor och produktionsmetoder som innebär att landskapet bevaras och förbättras och att miljön skyddas. Utbildnings-, informations- och kunskapsspridningsverksamheten måste därför breddas så att den omfattar alla vuxna som är involverade i jordbruks-, livsmedels- eller skogsbruksfrågor. Denna verksamhet omfattar frågor som rör såväl jord- och skogsbrukets konkurrenskraft som markförvaltnings- och miljömål.

(16) Särskilda stöd för unga jordbrukare kan göra det lättare för dem att starta ett jordbruk och att efter starten genomföra en strukturanpassning i sina jordbruksföretag. Startstödet bör villkoras mot

▼B

inrättande av en affärsplan som ett instrument för att garantera utvecklingen av det nya jordbruksföretagets verksamhet över tiden.

(17) Syftet med förtidspensionering för jordbrukare bör vara att man får en genomgripande strukturomvandling i de jordbruksföretag som överlåts med hjälp av startstöd för unga jordbrukare i överensstämmelse med kraven för den åtgärden eller att företaget överförs för att öka dess storlek, med beaktande av erfarenheterna från tidigare gemenskapsprogram på detta område.

(18) Om jordbrukarna och skogsbrukare anlitar företagslednings- och rådgivningstjänster bör det göra det möjligt för dem att driva sina jordbruks- och skogsbruksföretag på ett hållbarare sätt. Anlitande av jordbruksrådgivningstjänster enligt rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare ([1]) bör åtminstone hjälpa jordbrukarna att göra en bedömning av jordbruksföretagens prestationer och att kartlägga nödvändiga förbättringar med tanke på de föreskrivna verksamhetskraven i den förordningen och gemenskapens arbetsmiljöstandarder.

(19) Inrättandet av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket och rådgivningstjänster inom skogsbruket bör hjälpa dem att anpassa, förbättra och underlätta driften och leda till att de generella prestationerna blir bättre inom jordbruks- och skogsbruksföretaget genom att den mänskliga potentialen inom jord- och skogsbruket ytterligare höjs.

(20) I fråga om den fysiska potentialen behövs det en uppsättning åtgärder för att modernisera jordbruksföretagen, höja skogens ekonomiska värde, höja värdet på jord- och skogsbruksprodukter, främja utvecklingen av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn, förbättra och utveckla infrastrukturerna inom jord- och skogsbruket, återställa jordbrukets produktionspotential efter naturkatastrofer, samt vidta lämpliga förebyggande åtgärder.

(21) Syftet med gemenskapens stöd för investeringar inom jordbruket är dels att modernisera jordbruksföretagen så att det ekonomiska resultatet blir bättre tack vare bättre utnyttjande av produktionsfaktorerna, inklusive införandet av ny teknik och innovation, med inriktning på kvalitet, ekologiska produkter och diversifiering både på och utanför jordbruksföretagen, genom t.ex. annan produktion än av livsmedel eller genom odling av energigrödor, dels att förbättra miljön, arbetarskyddet, hygienen och djurens välbefinnande på jordbruksföretagen, samtidigt som kraven för att få investeringsstöd förenklas jämfört med rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden ([2]).

(22) De privatägda skogarna spelar en viktig roll för näringsverksamheten på landsbygden och därför är gemenskapsstöden av betydelse för att höja och bredda deras ekonomiska värde, öka diversifieringen i produktionen och få bättre marknadsmöjligheter, t. ex. inom sektorn för förnybar energi, samtidigt som en hållbar förvaltning av skog och skogens mångsidiga roll bibehålls.

(23) Bättre bearbetning och saluföring av jord- och skogsbrukets basprodukter bör uppmuntras genom stöd för investeringar som syftar till att få bättre effektivitet i dessa led, att jord- och skogs-

([1]) EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 118/2005 (EUT L 24, 27.1.2005, s. 15).

([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2223/2004 (EUT L 379, 24.12.2004, s. 1).

▼B

bruksproduktionen skall kunna ge förnybar energi, att införa ny teknik och innovationer, att få nya marknadsmöjligheter för jordbruks- och skogsprodukter, att satsa på kvalitet, att få förbättrat miljöskydd och bättre arbetarskydd, hygien och djurskydd, vilket bör ske genom verksamheter som allmänt sett riktar sig till mikroföretag samt små och medelstora företag och andra företag under en viss storlek som har bättre förutsättningar att kunna höja värdet på lokala produkter, samtidigt som kraven för att få investeringsstöd förenklas jämfört med förordning (EG) nr 1257/1999.

(24) I samband med ökad konkurrens är det viktigt att se till att jordbruks- och livsmedelssektorn samt skogsbrukssektorn kan utnyttja marknadsmöjligheterna genom allmänt spridda innovativa metoder för att utveckla nya produkter, processer och tekniker. I detta syfte bör samarbete mellan jordbrukare, livsmedelsindustrin, industrin för bearbetning av råvaror och andra parter främjas.

(25) Jordbrukets infrastruktur samt återställande och förebyggande åtgärder i samband med naturkatastrofer bör bidra till axeln konkurrenskraft inom jord- och skogsbruket.

(26) Beträffande kvaliteten i jordbruksproduktionen och på jordbruksprodukterna behövs det en uppsättning åtgärder som leder till att jordbrukarna kan uppfylla normerna i gemenskapslagstiftningen, att de uppmuntras till att delta i kvalitetssystem för livsmedel och att producentgrupper kan få stöd för informations- och PR-verksamhet.

(27) Syftet med åtgärder för att uppnå kraven är att se till att jordbrukarna snabbare inför krävande normer i gemenskapslagstiftningen i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa, växtskydd, djurskydd samt arbetarskydd och att se till att de uppfylls. Dessa normer kan innebära nya skyldigheter för jordbrukarna, och stöd bör därför beviljas för att delvis täcka extrakostnader eller ett inkomstbortfall till följd av sådana skyldigheter.

(28) Syftet med åtgärder för stöd till jordbrukare som deltar i gemenskapens eller medlemsstaternas olika kvalitetssystem för livsmedel är att ge konsumenterna garantier för produkter och produktionsmetoder av hög kvalitet, tack vare ett deltagande i sådana system, att höja värdet på basprodukterna inom jordbruket och att få bättre marknadsmöjligheter. Eftersom ett deltagande i sådana system kan leda till extrakostnader och skyldigheter som marknaden inte till fullo är beredd att betala för bör jordbrukarna uppmuntras att delta i dessa system.

(29) Konsumenterna bör i högre grad bli medvetna om att det finns produkter som framställs i enlighet med sådana kvalitetssystem och om de krav som gäller för dessa produkter. Producentgrupper bör få stöd för att informera konsumenterna och för att marknadsföra produkter som omfattas av kvalitetssystem som får stöd inom ramen för medlemsstaternas landsbygdsutvecklingsprogram.

(30) Det är nödvändigt att sörja för en smidig övergång när det gäller ett antal enskilda åtgärder som infördes genom 2003 års anslutningsakt, nämligen i fråga om delvis självförsörjande jordbruksföretag samt producentgrupper.

(31) Stöd för särskilda markförvaltningsmetoder bör bidra till en hållbar utveckling genom att jordbrukarna och skogsbrukarna uppmuntras att främst använda sig av markanvändningsmetoder som är förenliga med behovet att bevara naturmiljön och naturlandskapet samt skydda och förbättra naturresurserna. Stöden bör bidra till att genomföra gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram och ordförandeskapets slutsatser i fråga om strategin för hållbar utveckling. De nyckelfrågor som måste tas upp är bl.a. biologisk mångfald, förvaltning av Natura 2000-områdena, skydd av mark och vatten, mildrande av klimatförändringar, inklusive

▼B

minskade utsläpp av växthusgaser och ammoniak, samt en hållbar användning av bekämpningsmedel.

(32) Skogsbruket är en integrerad del av landsbygdsutvecklingen, och stöden för hållbar markanvändning bör omfatta hållbart skogsbruk och skogens mångsidiga roll. Skogen är värdefull i många avseenden: den ger råvaror för förnybara och miljövänliga produkter, den spelar en viktig roll för ekonomiskt välstånd, biologisk mångfald, den globala kolcykeln, vattenbalansen, erosionskontroll samt förebyggande av naturkatastrofer, och har dessutom sociala och rekreationsmässiga aspekter. Åtgärder på skogsområdet bör vidtas mot bakgrund av gemenskapens och medlemsstaternas internationella åtaganden och på grundval av medlemsstaternas nationella eller subnationella skogsprogram eller jämförbara instrument, samt med beaktande av åtagandena från ministerkonferenserna om skydd av skogarna i Europa. Åtgärderna bör också bidra till att gemenskapens skogsstrategi förverkligas. Dessa stöd får inte snedvrida konkurrensen, och de måste vara marknadsneutrala.

(33) Stöden för naturbetingade svårigheter i bergsområden och för andra områden med svårigheter bör genom fortsatt användning av jordbruksmark bidra till att bevara landskapsbilden och till att bevara och främja hållbara jordbruksmetoder. För att dessa stöd skall bli effektiva och för att målen skall kunna uppnås bör det finnas objektiva parametrar för stödnivåerna. Vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd till mindre gynnade områden bör fortsätta att gälla under en viss tid.

(34) För att Natura 2000-områdena skall kunna förvaltas på ett effektivt sätt bör det även i fortsättningen finnas stöd för att i de berörda områdena hjälpa jordbrukarna att klara av särskilda olägenheter till följd av genomförandet av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ([1]) och rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ([2]), samtidigt som stöd också bör göras tillgängligt för jordbrukare för att bistå dem i deras olägenheter i avrinningsområden som en följd av genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([3]).

(35) Stöden för ett miljövänligt jordbruk bör fortsätta att spela en framträdande roll för hållbar utveckling på landsbygden och för att tillmötesgå samhällets ökande behov av tjänster på miljöområdet. Stöden bör dessutom uppmuntra jordbrukarna och andra markförvaltare att göra en samhällsnyttig insats genom att de inför eller fortsätter att använda sådana produktionsmetoder som är förenliga med skydd och förbättringar av miljön, landskapet med dess särdrag, naturresurserna, marken, samt den genetiska mångfalden. I detta sammanhang bör bevarandet av genetiska resurser i jordbruket ägnas särskild uppmärksamhet. I enlighet med principen om att förorenaren skall betala bör dessa stöd endast täcka sådana åtaganden som går utöver de tillämpliga bindande normerna.

(36) Genom stöd för jordbrukare som åtar sig att uppfylla djurhållningskrav som går längre än de tillämpliga bindande normerna bör jordbrukarna även i fortsättningen uppmuntras att införa högt ställda normer i fråga om djurens välbefinnande.

([1]) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

([2]) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

([3]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1. Direktivet ändrat genom beslut nr 2455/2001/EG (EGT L 331, 15.12.2001, s. 1).

▼B

(37) Stöd bör beviljas för investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning i de fall sådana investeringar behövs för att fullgöra åtaganden i enlighet med system för miljövänligt jordbruk eller andra mål för jordbruksmiljön, eller för sådana investeringar på en gård som höjer skönhets- eller rekreationsvärdet för allmänheten i ett Natura 2000-område eller andra områden av högt naturvärde.

(38) För att bidra till att skydda miljön, förebygga naturkatastrofer och bränder samt mildra klimatförändringar bör skogsresurserna öka och förbättras genom att skog för första gången planteras på jordbruksmark och annan mark. En första beskogning måste vara anpassad till de lokala förhållandena, och den måste också vara miljövänlig och öka den biologiska mångfalden.

(39) Blandat jord- och skogsbruk, s.k. agri-silvo-pastorala bruknings-system, har högt ekologiskt och socialt värde genom en kombination av extensiva metoder inom såväl jord- som skogsbruket som ger trä och andra skogsprodukter av hög kvalitet. Införandet av sådana system bör stödjas.

(40) Eftersom skogarna är viktiga för att direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG skall kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt bör skogsbrukarna beviljas särskilda stöd så att de kan klara av särskilda problem som följer av detta.

(41) Miljöstöd inom skogsbruket bör införas för frivilliga åtaganden i syfte att höja den biologiska mångfalden, bevara värdefulla ekosystem i skogarna, stärka skogarnas skyddande roll i fråga om erosion, vattenresurser och vattenkvalitet, samt naturkatastrofer.

(42) Stöd bör beviljas för att återställa skogspotentialen i skogar som skadats genom naturkatastrofer eller bränder, samt för att införa förebyggande åtgärder. I fråga om bränder bör de förebyggande åtgärderna täcka områden som i medlemsstaternas skyddsplaner klassificeras som hög- eller medelriskområden.

(43) Skogsbrukarna bör få stöd för investeringar som inte ger någon ekonomisk avkastning i de fall sådana investeringar behövs för att fullgöra åtaganden i fråga om ett miljövänligt skogsbruk eller andra miljömål eller för att områdena i fråga skall få ett högre skönhets- och rekreationsvärde för allmänheten.

(44) För att se till att denna förordnings stöd för markförvaltningen används på ett målinriktat och effektivt sätt bör medlemsstaterna utse de områden där insatser behövs inom ramen för vissa åtgärder som omfattas av denna axel. Bergsområden och andra områden med svårigheter bör utses på grundval av objektiva gemensamma kriterier. De rådsdirektiv och rådsbeslut i vilka förteckningar över mindre gynnade områden fastställs, eller i vilka sådana förteckningar ändras i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 i rådets förordning (EG) nr 950/97 av den 20 maj 1997 om förbättring av jordbruksstrukturens effektivitet ([1]) bör därför upphävas från och med en senare tidpunkt. Natura 2000-områden utses i enlighet med direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG. Medlemsstaterna bör dels utse sådana områden där det är lämpligt att av miljöskäl plantera skog, t.ex. för att förhindra erosion eller naturkatastrofer eller för att utvidga områden med skog så att klimatförändringar kan mildras, dels fastställa i vilka områden som risken för skogsbränder anses vara medelhög till hög.

(45) Det bör finnas påföljder för stödmottagare som får stöd för vissa former av markförvaltning men som underlåter att inom hela sitt jordbruksföretag uppfylla de obligatoriska kraven i förordning (EG) nr 1782/2003, varvid hänsyn skall tas till hur allvarliga eller

([1]) EGT L 142, 2.6.1997, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1257/1999.

▼B

omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de har förekommit.

(46) Det finns ett behov av att förändringar på landsbygden åtföljs av hjälp till dessa områden att diversifiera jordbruksverksamheten i riktning mot andra typer av verksamhet och att utveckla andra sektorer, öka sysselsättningen, förbättra grundläggande tjänster, däribland lokal tillgång till informations- och kommunikationsteknik (IKT), samt att satsa på investeringar som gör landsbygden attraktivare, så att man kan vända en utveckling mot ekonomisk och social nedgång och avfolkning av landsbygden. Det behövs ansträngningar för att höja den mänskliga potentialen i det här avseendet.

(47) Det bör finnas stöd för andra åtgärder som avser landsbygdsekonomin i vidare bemärkelse. En förteckning över åtgärder bör upprättas, på grundval av erfarenheterna från Leaderinitiativet och med beaktande av det sektorsövergripande behovet av en landsbygdsutveckling av egen inneboende kraft.

(48) Lokala utvecklingsstrategier kan stärka de regionala eller lokala banden och öka synergieffekterna mellan olika åtgärder som riktar sig till landbygdsekonomin och till landsbygdsbefolkningen i vidare bemärkelse. Åtgärder som rör landsbygdsekonomin i vidare bemärkelse bör därför företrädesvis genomföras med hjälp av lokala utvecklingsstrategier.

(49) Man måste klart definiera hur axeln livskvalitet och diversifierad ekonomi på landsbygden hänger ihop med och kompletterar verksamheten inom andra av gemenskapens finansiella instrument, i första hand inom ramen för sammanhållningspolitiken.

(50) Efter tre programperioder är Leaderinitiativet väl etablerat, och Leaderdimensionen kan numera användas i större skala i den sedvanliga programplaneringen för landsbygdsutvecklingen. De grundläggande principerna för Leaderdimensionen bör därför kunna integreras i programmen i form av en särskild axel, och det bör finnas regler för såväl de lokala aktionsgrupperna som för vilka typer av åtgärder som är stödberättigande, t.ex. partnerskapskapacitet, genomförande av lokala strategier, samarbete, nätverkssamarbete och kompetensutveckling.

(51) Med tanke på hur viktig Leaderdimensionen är bör en avsevärd del av EJFLU:s bidrag öronmärkas för denna axel.

(52) Via tekniskt stöd bör EJFLU stödja genomförandet av programmen. Som en del av det tekniska stöd som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]) bör det inrättas ett gemenskapsnätverk för landsbygdsutveckling.

(53) Det bör införas regler för hur resurserna skall fördelas. Resurserna bör vara i överensstämmelse med budgetplanen för perioden 2007-2013. Hela beloppet för landsbygdsutveckling bör fördelas årligen. Det bör vara möjligt att ha stark koncentration på regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet.

(54) Det bör föreskrivas att rådet skall fastställa beloppet för gemenskapsstödet till landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2007—31 december 2013, fördelningen per år och det lägsta belopp som skall koncentreras till regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet, i enlighet med budgetplanen för perioden 2007—2013 och det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet för samma period.

([1]) EUT L 209, 11.8.2005, s. 1.

▼B

(55) Medlemsstaternas årliga anslag från EUGFJ: s utvecklingssektion, strukturfonderna, Sammanhållningsfonden och Fonden för fiskets utveckling [1] (nedan kallad ”FFU”) i fråga om konvergensmålet bör ha en övre gräns, beroende på vilka förutsättningar det finns att utnyttja dem.

(56) Kriterierna för den preliminära fördelningen av de åtagandebemyndiganden som finns tillgängliga för medlemsstaterna bör fastställas med en objektiv metod som ger garantier för öppenhet och insyn.

(57) Utöver dessa belopp bör medlemsstaterna beakta beloppen enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005.

(58) De anslag som finns tillgängliga via EJFLU bör indexregleras på ett schablonmässigt sätt för programplaneringen.

(59) Den procentsats med vilken EJFLU finansierar jordbruksutvecklingsprogrammen bör fastställas i förhållande till de offentliga utgifterna i medlemsstaterna, med beaktande av den betydelse som prioriteringen av markförvaltningen och miljön ges, situationen i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet samt Leaderdimensionens roll.

(60) I de yttersta randområden som anges i fördraget och på de öar som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 2019/93 av den 19 juli 1993 om införandet av särskilda bestämmelser för de mindre egeiska öarna rörande vissa jordbruksprodukter [2] bör det tillämpas särskilda bestämmelser för vissa åtgärder som rör landsbygdsutveckling samt lämpliga nivåer för medfinansieringen från EJFLU i syfte att mildra de särskilda hinder och strukturproblem som rör jord- och skogsbruket samt öka värdet på jord- och skogsbruksprodukter som en följd av dessa områdens avlägsenhet, ökaraktär och läge i gemenskapens yttersta randområden och som en följd av att dessa områdens landsbygdsekonomi är beroende av ett begränsat antal jordbruksprodukter samt för att främja en livskraftig politik för landsbygdsutveckling.

(61) Enligt subsidiaritetsprincipen, och med förbehåll för vissa undantag, bör det finnas nationella regler för vilka utgifter som är stödberättigande.

(62) För att se till att EJFLU:s stöd blir effektivt, rättvist och att det får hållbara resultat, bör det finnas bestämmelser som garanterar att insatser för investeringar blir varaktiga och att EJFLU inte utnyttjas för att snedvrida konkurrensen.

(63) Det decentraliserade genomförandet av verksamhet i vilken EJFLU är involverad bör följas av garantier, särskilt i fråga om kvaliteten på genomförandet, resultat, sund ekonomisk förvaltning samt kontroller.

(64) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att garantera att förvaltningen och kontrollerna fungerar på ett tillfredsställande sätt. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och grundläggande funktioner för all förvaltning och alla kontroller. Systemet med endast en förvaltningsmyndighet bör därför behållas, och ansvarsområdet för denna bör klargöras.

(65) För att man på ett effektivt sätt skall kunna ta hänsyn till särskilda landsbygdsutvecklingsbehov bör varje landsbygdsutvecklingsprogram övervakas på lämpligt sätt av en övervakningskommitté, och detta bör ske inom en gemensam övervaknings- och utvärderingsram som utarbetas och genomförs i partnerskap med medlemsstaterna.

---

[1] Rådets förordning (EG) nr 1263/1999 av den 21 juni 1999 om Fonden för fiskets utveckling (EGT L 161, 26.6.1999, s. 54).

[2] EGT L 184, 27.7.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003.

▼B

(66) En förutsättning för att den verksamhet som EJFLU är involverad i skall bli effektiv och ge resultat är att utvärderingen förbättras på grundval av den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen. Programmen bör särskilt utvärderas i fråga om utformning, genomförande och slutförande.

(67) För att få ett effektivt partnerskap och främja gemenskapens verksamhet bör information om detta spridas i så vida kretsar som möjligt. Förvaltningsmyndigheterna måste ta sitt ansvar på den här punkten.

(68) Medlemsstaterna bör kunna bevilja stöd för landsbygdsutveckling i enlighet med denna förordning, även om inget gemenskapsstöd beviljas. Med tanke på de ekonomiska effekterna av sådana stöd, och för att se till att det dels finns en koppling till åtgärder som berättigar till gemenskapsstöd, dels att rutinerna förenklas, bör det införas särskilda regler för statliga stöd, även med beaktande av erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EG) nr 1257/1999. Medlemsstaterna bör dessutom få tillstånd att bevilja statliga stöd i syfte att tillhandahålla ytterligare finansiering av sådan landsbygdsutveckling som beviljas gemenskapsstöd enligt ett anmälningsförfarande i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning som en del i programplaneringen.

(69) Det är nödvändigt att anta övergångsregler för att underlätta övergången från nuvarande stöd till de nya jordbruksutvecklingsstöden.

(70) De nya stöd som föreskrivs i denna förordning ersätter de nuvarande. Förordning (EG) nr 1257/1999 bör därför upphöra att gälla den 1 januari 2007 med undantag av vissa bestämmelser om mindre gynnade områden, vilka bör upphöra att gälla vid en senare tidpunkt.

(71) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(72) Europeiska ekonomiska och social kommittén har avgivit ett yttrande ([2]).

(73) Regionkommittén har avgivit ett yttrande ([3]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH ALLMÄNNA REGLER FÖR STÖDET

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning

1. fastställs allmänna regler för gemenskapens stöd för landsbygdsutveckling, finansierat via EJFLU som inrättats genom förordning (EG) nr 1290/2005,

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Yttrandet avgivet den 9 mars 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT).
([3]) Yttrandet avgivet den 23 februari 2005 (EUT C 164, 5.7.2005, s. 18).

▼B

2. klargörs de mål som landsbygdsutvecklingspolitiken skall bidra till att uppnå,

3. klargörs den strategiska helhetssynen på landsbygdsutvecklingspolitiken, samt metoderna för att fastställa gemenskapens strategiska riktlinjer för denna politik (nedan kallade ”gemenskapens strategiska riktlinjer”) och de nationella strategiska planerna,

4. fastställs prioriteringar och åtgärder inom landsbygdsutvecklingen,

5. fastställs på grundval av en ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och kommissionen regler för partnerskap, programplanering, utvärdering, ekonomisk förvaltning, övervakning och kontroller.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *programplanering*: det stegvisa förfarande för organisation, beslutsfattande och finansiering som syftar till att genomföra den för gemenskapen och medlemsstaterna gemensamma fleråriga verksamheten för att förverkliga EJFLU:s prioriterade mål.

b) *region*: en geografisk enhet på nivå 1 eller 2 i Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS 1-nivå respektive NUTS 2-nivå), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) ([1]).

c) *axel*: en sammanhållen grupp åtgärder med specifika mål som direkt uppstår ur genomförandet av åtgärderna och som bidrar till ett eller flera av de mål som anges i artikel 4.

d) *åtgärd*: ett antal insatser som bidrar till genomförandet av en axel enligt artikel 4.2.

e) *insats*: ett projekt, avtal, arrangemang eller annan verksamhet som valts ut i enlighet med de kriterier som fastställts för det berörda landsbygdsutvecklingsprogrammet, och som genomförs av en eller flera stödmottagare på ett sätt som bidrar till att de mål som anges i artikel 4 kan uppnås.

f) *gemensam övervaknings- och utvärderingsram*: en generell strategi som utarbetats av kommissionen och medlemsstaterna och där det fastställs ett begränsat antal gemensamma indikatorer kopplade till programmens utgångsläge och finansiella genomförande, utfall, resultat och effekter.

g) *lokal utvecklingsstrategi*: ett antal sammanhållna insatser som svarar mot lokala mål och behov och som genomförs i ett partnerskap på lämplig nivå.

h) *stödmottagare*: aktörer, organ eller företag, offentliga eller privata, som ansvarar för genomförandet av insatserna eller som tar emot stödet.

([1]) EUT L 154, 21.6.2003, s. 1.

▼B

i) *offentliga utgifter*: alla offentliga bidrag till finansiering av insatser, oavsett om pengarna kommer från statens, regionala eller lokala myndigheters eller Europeiska gemenskapernas budget samt andra liknande utgifter. Alla bidrag till finansiering av insatser som har sitt ursprung i budgeten för offentligrättsliga organ eller sammanslutning av en eller flera regionala eller lokala myndigheter eller ett eller flera offentligrättsliga organ i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ([1]), skall anses som offentliga bidrag.

j) *konvergensmål*: målet för verksamheten till förmån för de minst utvecklade medlemsstaterna och regionerna enligt den gemenskapslagstiftning som reglerar Europeiska regionala utvecklingsfonden (nedan kallad ”ERUF”), Europeiska socialfonden (nedan kallad ”ESF”) och Sammanhållningsfonden under perioden 1 januari 2007 —31 december 2013.

KAPITEL II

UPPGIFTER OCH MÅL

Artikel 3

Uppgifter

EJFLU skall bidra till att främja en hållbar landsbygdsutveckling i hela gemenskapen, och detta skall komplettera såväl den gemensamma jordbrukspolitikens marknads- och inkomststöd som sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 4

Mål

1. Stöden för landsbygdsutveckling skall bidra till att

a) genom stöd för omstrukturering, utveckling och innovation stärka jord- och skogsbrukets konkurrenskraft,

b) genom stöd för markförvaltning förbättra miljön och landsbygden,

c) höja livskvaliteten på landsbygden och att uppmuntra till diversifiering av näringsverksamheten.

2. Målen i punkt 1 skall uppnås via de fyra axlar som anges i avdelning IV.

KAPITEL III

PRINCIPER FÖR STÖDET

Artikel 5

Komplementaritet, konsekvens och förenlighet

1. EJFLU skall komplettera nationella, regionala och lokala verksamheter som bidrar till att gemenskapens prioriteringar kan uppnås.

([1]) EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼B

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att EJFLU:s och medlemsstaternas stöd ligger i linje med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar. Stöden från EJFLU skall ha en koppling till målen för den ekonomiska och sociala sammanhållningen och särskilt för gemenskapens stödinstrument för fisket.

3. Dessa kopplingar skall tillgodoses genom gemenskapens strategiska riktlinjer enligt artikel 9, den nationella strategiska planen enligt artikel 11, landsbygdsutvecklingsprogrammen enligt artikel 15 samt kommissionens rapport enligt artikel 14.

4. Kommissionen och medlemsstaterna skall i överensstämmelse med sina respektive ansvarsområden säkerställa samordningen mellan stödet från de olika fonderna, ERUF, ESF, gemenskapens stödinstrument för fisket samt interventioner från Europeiska investeringsbanken (nedan kallad ”EIB”) och andra av gemenskapens finansieringsorgan.

5. Det skall också finnas en koppling till de åtgärder som finansieras via Europeiska garantifonden för jordbruket.

6. Enligt denna förordning får stöd inte beviljas för system som är stödberättigande inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaderna, med förbehåll för eventuella undantag som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

7. Medlemsstaterna skall se till att de insatser som finansieras via EJFLU är förenliga med fördraget och alla rättsakter som antagits i enlighet med detta.

Artikel 6

Partnerskap

1. Stöden från EJFLU skall utnyttjas i ett nära samråd (nedan kallat ”partnerskap”) mellan kommissionen och medlemsstaten och med de myndigheter och organ som medlemsstaten utser enligt nationella regler och rutiner, bl.a.

a) berörda regionala och lokala myndigheter, samt andra berörda myndigheter,

b) näringslivets och arbetsmarknadens organisationer,

c) andra lämpliga organ som företräder det civila samhället, icke-statliga organisationer, däribland miljöorganisationer, samt organ som arbetar för ökad jämställdhet mellan kvinnor och män.

Medlemsstaten skall utse de mest representativa partnerna på nationell, regional och lokal nivå samt på det ekonomiska och sociala området, miljöområdet m.m. (nedan kallade ”partner”). Medlemsstaten skall skapa förutsättningar för brett och reellt engagemang från alla lämpliga organs sida, i enlighet med nationella regler och rutiner, med beaktande av behovet av ökad jämställdhet mellan kvinnor och män samt, genom att integrera kraven på miljöskydd och miljöförbättringar, hållbar utveckling.

2. Partnerskapet skall agera med beaktande av samtliga enligt punkt 1 definierade partner institutionella, rättsliga och ekonomiska ansvar.

3. Partnerskapet skall delta i utarbetandet och övervakningen av den nationella strategiska planen och i utarbetandet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av landsbygdsutvecklingsprogrammen. Medlemsstaterna skall se till att alla lämpliga partner blir involverade

▼B

i de olika stegen i programplaneringen, med vederbörlig hänsyn till den tidsgräns som finns för varje steg.

Artikel 7

Subsidiaritet

Medlemsstaterna skall ansvara för att landsbygdsutvecklingsprogrammen genomförs på lämplig geografiska nivå, i enlighet med egna institutionella system och med denna förordning.

Artikel 8

Jämställdhet mellan kvinnor och män samt icke-diskriminering

Medlemsstaterna och kommissionen skall främja jämställdhet mellan kvinnor och män och se till att all diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning förhindras under genomförandet av programmets olika faser.

Detta skall också omfatta utformnings-, genomförande-, övervakningsoch utvärderingsfaserna.

AVDELNING II

STRATEGISK METOD FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING

KAPITEL I

GEMENSKAPENS STRATEGISKA RIKTLINJER

Artikel 9

Innehåll och antagande

1. Med beaktande av gemenskapens övergripande prioriteringar skall rådet anta gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingspolitiken under programperioden 1 januari 2007-31 december 2013.

Dessa strategiska riktlinjer skall på gemenskapsnivå fastställa strategiska prioriteringar för landsbygdsutvecklingen under programperioden, i syfte att förverkliga var och en av de axlar som anges i denna förordning.

2. Senast den 20 februari 2006 skall ett beslut om gemenskapens strategiska riktlinjer antas i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget. Beslutet skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 10

Översyn

För att hänsyn skall kunna tas till i synnerhet större ändringar i gemenskapens prioriteringar kan gemenskapens strategiska riktlinjer bli föremål för översyn.

▼B

KAPITEL II

NATIONELLA STRATEGISKA PLANER

Artikel 11

Innehåll

1. Med beaktande av gemenskapens strategiska riktlinjer skall varje medlemsstat lämna in en nationell strategisk plan med en redogörelse för såväl EJFLU:s som respektive medlemsstats prioriteringar, de specifika målen, bidrag från EJFLU samt annan finansiering.

2. Den nationella strategiska planen skall ge garantier för att gemenskapsstödet för landsbygdsutvecklingen ligger i linje med gemenskapens strategiska riktlinjer och för att det finns en samordning mellan gemenskapens prioriteringar och de nationella och regionala prioriteringarna. Den nationella strategiska planen skall utgöra en ram för förberedandet av EJFLU:s programplanering. Planen skall genomföras via landsbygdsutvecklingsprogrammen.

3. Varje nationell strategisk plan skall innehålla

a) en utvärdering av situationen på det ekonomiska och sociala området och på miljöområdet, samt av utvecklingspotentialen,

b) strategin för den verksamhet som gemenskapen och medlemsstaten skall genomföra gemensamt, i vilken det visas att de val som gjorts är förenliga med gemenskapens strategiska riktlinjer,

c) de tematiska och geografiska prioriteringarna för landsbygdsutvecklingen under varje axel, inklusive centrala kvantifierade mål samt lämpliga övervaknings- och utvärderingsindikatorer,

d) en förteckning över de landsbygdsutvecklingsprogram genom vilka den nationella strategiska planen genomförs, samt de preliminära anslagen från EJFLU till varje program, inklusive de belopp som avses i artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005,

e) en redogörelse för på vilka sätt en samordning med andra instrument inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, ERUF, ESF, Sammanhållningsfonden, gemenskapens stödinstrument för fisket och EIB garanteras,

f) den budget som i tillämpliga fall behövs för att uppnå konvergensmålet,

g) en beskrivning av hur och med vilka anslag som det nationella landsbygdsnätverket enligt artikel 66.3 och artikel 68 skall byggas upp.

Artikel 12

Utarbetande

1. När gemenskapens strategiska riktlinjer antagits skall varje medlemsstat utarbeta en nationell strategisk plan.

Planen skall utarbetas i enlighet med respektive medlemsstats institutionella system, i nära samarbete med de partner som avses i artikel 6. Planen skall utarbetas i nära samarbete med kommissionen, och den skall omfatta perioden 1 januari 2007—31 december 2013.

▼B

2. Medlemsstaterna skall skicka in sina nationella strategiska planer till kommissionen innan de skickar in sina landsbygdsutvecklingsprogram.

KAPITEL III

STRATEGISK ÖVERVAKNING

Artikel 13

Sammanfattande rapporter från medlemsstaterna

1. För första gången år 2010, och senast den 1 oktober vartannat år, skall varje medlemsstat skicka in en sammanfattande rapport till kommissionen med en redogörelse för hur man lyckats genomföra sin nationella strategiska plan och uppnå sina mål, och hur detta bidragit till att genomföra gemenskapens strategiska riktlinjer. Den sista sammanfattande rapporten skall skickas in senast den 1 oktober 2014.

2. Denna rapport skall vara en sammanfattning av de årsrapporter från tidigare år som avses i artikel 82, och den skall särskilt innehålla

a) en redogörelse för vilka resultat som uppnåtts i landsbygdsutvecklingsprogrammen, i förhållande till indikatorerna i den nationella strategiska planen,

b) en redogörelse för resultaten från de löpande utvärderingarna av varje program.

3. I fråga om sådana samlade program som avses i artikel 15.2 får medlemsstaterna, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln och inom tidsfristen i artikel 82, låta de redogörelser som anges i punkt 2 i den här artikeln ingå i de årsrapporter som avses i artikel 82.

Artikel 14

Kommissionens rapport

1. För första gången år 2011 och vid början av vartannat år skall kommissionen lägga fram en rapport med en sammanfattning av de viktigaste händelserna, tendenserna och utmaningarna i fråga om genomförandet av såväl de nationella strategiska planerna som gemenskapens strategiska riktlinjer. Den sista kommissionsrapporten skall läggas fram i början av 2015.

Rapporten skall utarbetas på grundval av kommissionens analys och bedömning av de sammanfattande rapporter från medlemsstaterna som avses i artikel 13, men också på grundval av annan tillgänglig information. Den skall också innehålla en redogörelse för de åtgärder som medlemsstaterna och kommissionen har vidtagit eller kommer att vidta för att på lämpligt sätt följa upp slutsatserna i rapporten.

2. Kommissionens rapporter skall skickas till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

▼B

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING

KAPITEL I

PROGRAMPLANERINGENS INNEHÅLL

Artikel 15

Landsbygdsutvecklingsprogram

1. Den verksamhet i medlemsstaterna som EJFLU är involverad i skall genomföras via landsbygdsutvecklingsprogram. Genom dessa program skall en landsbygdsutvecklingsstrategi genomföras via ett antal åtgärder som samordnas i enlighet med de axlar som anges i avdelning IV och vars mål kan uppnås med hjälp av stöd från EJFLU.

Programmen skall omfatta perioden 1 januari 2007—31 december 2013.

2. Medlemsstaterna får skicka in antingen ett samlat program för hela landet eller en uppsättning regionala program.

3. Medlemsstater med regionala program får också för godkännande lägga fram en nationell ram med inslag som är gemensamma för dessa program.

Artikel 16

Programmens innehåll

Landsbygdsutvecklingsprogrammen skall innehålla

a) en analys av starka och svaga sidor, strategin för att dra nytta av eller åtgärda dessa, samt den förhandsbedömning som avses i artikel 85,

b) en motivering till valet av prioriteringar, med utgångspunkt i gemenskapens strategiska riktlinjer och den nationella strategiska planen samt de förväntade effekterna enligt förhandsbedömningen,

c) information om axlarna och de åtgärder som föreslås under varje axel, inklusive de specifika, verifierbara mål och indikatorer som avses i artikel 81 och som gör det möjligt att mäta programmets resultat, dess effektivitet och grad av måluppfyllelse,

d) en finansieringsplan, med två tabeller, nämligen

— en tabell med det totala planerade bidraget per år från EJFLU, i enlighet med artikel 69.4 och 69.5; i tillämpliga fall skall anslagen till regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet redovisas separat i finansieringsplanen, inom ramen för det sammanlagda stödet; det planerade årliga bidraget från EJFLU skall vara förenligt med budgetplanen,

— en tabell med det totala planerade gemenskapsbidraget under hela programperioden och motsvarande nationella offentliga finansiering för varje axel, den procentuella andelen för EJFLU:s bidrag till respektive axel, samt det belopp som öronmärkts för tekniskt stöd; i tillämpliga fall skall EJFLU:s planerade stöd till regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet redo-

▼B

visas separat, samt även motsvarande nationella offentliga finansiering,

e) en preliminär fördelning mellan offentliga och privata utgifter, för kännedom, där de ursprungliga beloppen per åtgärd redovisas,

f) en tabell med kompletterande nationell finansiering per axel i enlighet med artikel 89, om detta behövs,

g) de uppgifter som behövs för en bedömning av huruvida konkurrensreglerna följs och, i tillämpliga fall, en förteckning över stödprogram som är tillåtna enligt artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget och som skall användas för att genomföra programmen,

h) information om komplementariteten med andra åtgärder som finansieras via andra instrument inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, via sammanhållningspolitiken och via gemenskapens stödinstrument för fisket,

i) en redogörelse för hur programmet skall genomföras, inklusive

   i) alla de myndigheter som medlemsstaten har utsett i enlighet med artikel 74.2 och, för kännedom, en sammanfattande beskrivning av förvaltnings- och kontrollstrukturen,

   ii) en beskrivning av övervakningen och utvärderingen, samt av övervakningskommitténs sammansättning,

   iii) bestämmelserna för att garantera att programmet offentliggörs,

j) vilka partner (enligt artikel 6) som utsetts och resultaten från deras samråd.

Artikel 17

Balans mellan målen

1. Gemenskapens ekonomiska bidrag för vart och ett av de tre mål som anges i artikel 4 skall utgöra minst 10 % av EJFLU:s totala bidrag för ett program under axlarna 1 och 3 enligt avdelning IV kapitel I avsnitt 1 respektive 3, och minst 25 % av EJFLU:s totala bidrag för ett program under axel 2 enligt avdelning IV kapitel I avsnitt 2. För programmen i de franska utomeuropeiska departementen skall det lägsta gemenskapsbidrag för axel 2 vara 10 %.

2. Minst 5 % av EJFLU:s totala stöd för programmet skall avsättas för axel 4 i avdelning IV kapitel I avsnitt 4. Detta belopp bidrar till de procentandelar som anges i punkt 1. För Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien får det lägsta gemenskapsbidraget för axel 4 på 5 % införas successivt under programperioden så att i genomsnitt minst 2,5 % av EJFLU:s totala stöd reserveras för axel 4.

▼M1

För Bulgarien och Rumänien skall i genomsnitt minst 2,5 % av EJFLU:s totala stöd för programmet under perioden 2010–2013 reserveras för axel 4. EJFLU:s stöd under perioden 2007–2009 för denna axel skall tas med i beräkningen av denna procentandel.

▼B

KAPITEL II

UTARBETANDE, GODKÄNNANDE OCH ÖVERSYN

Artikel 18

Utarbetande och godkännande

1. Landsbygdsutvecklingsprogrammen skall utarbetas av medlemsstaterna, i nära samarbete med de partner som avses i artikel 6.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen skicka in ett förslag för varje landsbygdsutvecklingsprogram med det innehåll som anges i artikel 16.

3. Kommissionen skall göra en bedömning av förslagen på grundval av överensstämmelsen med gemenskapens strategiska riktlinjer, den nationella strategiska planen och denna förordning.

Om kommissionen inte anser att programmet överensstämmer med gemenskapens strategiska riktlinjer, den nationella strategiska planen eller denna förordning, skall kommissionen begära att medlemsstaten i fråga ser över programmet.

4. Varje landsbygdsutvecklingsprogram skall godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

Artikel 19

Översyn

1. Medlemsstaten skall efter övervakningskommitténs godkännande se över och vid behov anpassa landsbygdsutvecklingsprogrammen för resten av perioden. Vid översynen skall hänsyn tas till utvärderingsresultat och till kommissionens rapporter, särskilt i syfte att skärpa eller anpassa formerna för hur gemenskapens prioriteringar beaktas.

2. Om en medlemsstat lämnar in en begäran om att göra en översyn av ett landsbygdsutvecklingsprogram skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 90.2, fatta ett beslut om detta. Ändringar som kräver ett godkännande genom ett kommissionsbeslut skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

▼B

AVDELNING IV

STÖD FÖR LANDSBYGDSUTVECKLINGEN

KAPITEL I

AXLAR

AVSNITT 1

Axel 1

Att förbättra konkurrenskraften inom jord- och skogsbruket

Artikel 20

Åtgärder

Stöd för bättre konkurrenskraft inom jord- och skogsbruket skall avse

a) åtgärder för att främja kunskap och höja den mänskliga potentialen genom

   i) yrkesutbildning och information, bl.a. spridning av vetenskaplig kunskap och innovativa metoder, som riktar sig till personer som är verksamma inom jordbruks-, livsmedels- och skogsbrukssektorerna,

   ii) startstöd för unga jordbrukare,

   iii) förtidspension för jordbrukare och anställda inom lantbruket,

   iv) anlitande av rådgivningstjänster för jordbrukare och skogsbrukare,

   v) inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket, samt rådgivningstjänster inom skogsbruket,

b) åtgärder för att omstrukturera och utveckla den fysiska potentialen samt främja innovation genom att

   i) modernisera jordbruksföretagen,

   ii) höja skogens ekonomiska värde,

   iii) höja värdet på jord- och skogsbruksprodukter,

   iv) samarbeta för att utveckla nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn,

   v) förbättra och utveckla sådan infrastruktur som är av betydelse för utveckling och anpassning av jord- och skogsbruket,

   vi) återställa jordbrukets produktionspotential efter skador som orsakats av naturkatastrofer, samt införa lämpliga förebyggande åtgärder,

c) åtgärder för att höja kvaliteten på jordbruksproduktionen och jordbruksprodukterna genom att

▼B

i) hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till sådana krävande normer som bygger på gemenskapslagstiftningen,

ii) stödja jordbrukare som deltar i kvalitetssystem för livsmedel,

iii) stödja producentgruppers information och marknadsföring i fråga om produkter för vilka det finns ett kvalitetssystem,

d) ►M1 övergångsåtgärder i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien i fråga om ◄

i) stöd för delvis självförsörjande jordbruksföretag som är under omstrukturering,

ii) stöd för att inrätta producentgrupper.

Underavsnitt 1

Åtgärder i syfte att främja kunskap och förbättra den mänskliga potentialen

Artikel 21

Yrkesutbildning och information

Stöd enligt artikel 20 a i får inte omfatta kurser eller praktik som ingår i den normala jord- och skogsbruksutbildningen på sekundärnivå eller högre.

Artikel 22

Startstöd för unga jordbrukare

1. Stöd enligt artikel 20 a ii skall beviljas personer som

a) är under 40 år och som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag,

b) har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet för detta,

c) lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sitt jordbruk.

2. Stödet skall beviljas upp till den övre gräns som anges i bilagan.

Artikel 23

Förtidspension

1. Stöd enligt artikel 20 a iii skall beviljas

a) jordbrukare som upphör med jordbruket i syfte att överlåta sitt jordbruksföretag till en annan jordbrukare,

b) anställda inom lantbruk som slutgiltigt upphör med sitt arbete inom jordbruket när jordbruksföretaget överförs.

2. Den överlåtande parten skall

▼B

a) vara minst 55 år, dock utan att ha uppnått den normala pensionsåldern vid den tidpunkt då jordbruksföretaget överlåts, eller högst tio år yngre än den normala pensionsåldern i medlemsstaten i fråga vid den tidpunkten,

b) slutgiltigt upphöra med allt yrkesmässigt jordbruk,

c) ha bedrivit jordbruk under de tio år som föregår överlåtelsen.

3. Den övertagande parten skall

a) efterträda den överlåtande parten genom att etablera sig i enlighet med artikel 22, eller

b) vara en jordbrukare som är yngre än 50 år eller en privaträttslig enhet och ta över den överlåtande partens jordbruksföretag för att öka jordbruksföretagets storlek.

4. En anställd inom lantbruket skall

a) vara minst 55 år, dock utan att ha uppnått den normala pensionsåldern, eller högst tio år yngre än den normala pensionsåldern i medlemsstaten i fråga,

b) ha arbetat minst halvtid inom jordbruket under de föregående fem åren, som medhjälpare inom familjen eller som anställd inom lantbruket,

c) ha arbetat i den överlåtande partens jordbruksföretag under en period som minst motsvarar två års heltidssysselsättning, under den fyraårsperiod som föregår den överlåtande partens förtidspensionering,

d) vara ansluten till ett socialförsäkringssystem.

5. En överlåtande part och en anställd inom lantbruket kan få stöd för förtidspensionering under högst 15 år. Detta stöd får inte beviljas efter det att en överlåtande part har fyllt 70 år eller efter det att en anställd inom lantbruket uppnått normal pensionsålder.

Om en överlåtande part får ålderspension från medlemsstaten skall stödet för förtidspension beviljas som ett tillägg och beräknas utifrån det belopp som den nationella ålderspensionen uppgår till.

6. Högsta stödberättigande belopp anges i bilagan.

Artikel 24

Anlitande av rådgivningstjänster

1. Stöd enligt artikel 20 a iv skall beviljas för att hjälpa jordbrukare och skogsbrukare att täcka kostnaderna för att anlita rådgivningstjänster i syfte att förbättra jordbruks- eller skogsbruksföretagets generella prestationer.

Rådgivningstjänsten för jordbrukare skall minst omfatta

a) föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden enligt artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1782/2003 samt bilagorna III och IV till den förordningen,

b) arbetarskydd som grundar sig på gemenskapslagstiftningen.

▼B

2. Stöd för att anlita rådgivningstjänster får inte överskrida de övre gränser som anges i bilagan.

Artikel 25

Inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster

Stöd enligt artikel 20 a v, som gradvis skall trappas ned under en period på högst fem år efter starten, skall beviljas för att täcka kostnader som uppstår vid inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster inom jordbruket samt rådgivningstjänster inom skogsbruket.

Underavsnitt 2

Åtgärder i syfte att omstrukturera och utveckla den fysiska potentialen samt främja innovation

Artikel 26

Modernisering av jordbruksföretag

1. Stöd enligt artikel 20 b i skall beviljas för materiella och/eller immateriella investeringar som

a) förbättrar de generella prestationerna på jordbruksföretaget, och

b) uppfyller gemenskapsnormerna för investeringen i fråga.

Om en investering görs för att uppfylla gemenskapsnormer får stöd endast beviljas för att uppfylla nyligen införda gemenskapsnormer. För att en sådan norm skall uppfyllas kan ett uppskov beviljas på högst 36 månader, från och med den dag då normen blev bindande för jordbruksföretaget.

För unga jordbrukare som erhåller sådant stöd som avses i artikel 20 a ii kan stöd beviljas för investeringar för att uppfylla befintliga gemenskapsnormer om det fastställs i den affärsplan som avses i artikel 22.1 c. Uppskovet för att uppfylla normen får inte överstiga 36 månader från och med startdatum.

2. Stödet får inte överskrida den övre gräns som anges i bilagan.

Artikel 27

Högre ekonomiskt värde i skog

1. Investeringsstöd enligt artikel 20 b ii skall beviljas för skogar som ägs av privatpersoner, eller kommuner eller sammanslutningar av skogsägare i dessa kategorier. Denna begränsning skall inte gälla för tropiska eller subtropiska skogar och inte heller för skogsarealerna på följande territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93 och i de franska utomeuropeiska departementen.

2. Investeringarna skall grunda sig på skogsbruksplaner för skogsbruksföretag över en viss storlek som skall fastställas av medlemsstaterna i deras program.

3. Stödet får inte överskrida den övre gräns som anges i bilagan.

▼B

Artikel 28

Högre värde i jord- och skogsbruksprodukter

1. Stöd enligt artikel 20 b iii skall beviljas för materiella och/eller immateriella investeringar som

a) förbättrar företagets generella prestationer,

b) avser

— bearbetning och/eller saluföring av produkter som omfattas av bilaga I till fördraget (utom fiskeriprodukter) och skogsbruksprodukter, och/eller

— utveckling av nya produkter, processer och tekniker som rör produkter som omfattas av bilaga I till fördraget (utom fiskeriprodukter) och skogsbruksprodukter och som

c) uppfyller gemenskapsnormerna för investeringen i fråga.

Om en investering görs för att uppfylla gemenskapsnormer får stöd endast beviljas för investeringar som görs av mikroföretag enligt punkt 2 för att uppfylla nyligen införda gemenskapsnormer. För att en sådan norm skall uppfyllas kan ett uppskov beviljas på högst 36 månader, från och med den dag då normen blev bindande för företaget.

2. Stödet får inte överskrida den övre gräns som anges i bilagan.

3. Den högsta procentsatsen för stöd enligt punkt 1 skall endast beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG ([1]). För Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93 och de franska utomeuropeiska departementen skall inga storleksbegränsningar gälla för den högsta procentsatsen. För företag som inte omfattas av artikel 2.1 i den rekommendationen och som har mindre än 750 anställda eller en omsättning som understiger 200 miljoner EUR skall den högsta stödnivån halveras. Inom skogsbruket skall stöd endast beviljas mikroföretag.

Stöd får inte beviljas företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([2]).

Artikel 29

Samarbete om utveckling av nya produkter, processer och tekniker inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt inom skogsbrukssektorn

1. Stöd enligt artikel 20 b iv skall beviljas för att främja samarbete mellan primärproducenter inom jordbruk och skogsbruk, bearbetningsindustrin och/eller tredje part.

2. Stödet skall bidra till att täcka kostnaderna för samarbetet.

([1]) EUT L 124, 20.5.2003, s. 36.
([2]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

▼B

Artikel 30

Infrastruktur som är av betydelse för utveckling och anpassning inom jord- och skogsbruket

Stöd enligt artikel 20 b iv får i synnerhet täcka insatser som rör tillträde till jordbruks- och skogsmark, arrondering och grundförbättring, energiförsörjning och vattenförvaltning.

Underavsnitt 3

Villkor för åtgärder som syftar till att höja kvaliteten på jordbruksproduktionen och jordbruksprodukterna

Artikel 31

Normer som skall uppfyllas enligt gemenskapslagstiftningen

1. Stöd enligt artikel 20 c i skall bidra till att delvis täcka kostnader eller inkomstbortfall för jordbrukare som måste uppfylla normer i fråga om miljöskydd, folkhälsa, djurhälsa och växtskydd, djurskydd samt arbetarskydd.

Dessa normer måste ha införts nyligen i den nationella lagstiftningen, de måste innebära nya skyldigheter eller restriktioner i jordbruket som får betydande effekter på de normala driftskostnaderna på en gård och de måste beröra ett betydande antal jordbrukare.

2. Stödet skall beviljas med ett schablonbelopp i form av ett tidsbegränsat och gradvis nedtrappat stöd på årsbasis, under högst fem år från och med den dag då normen blev bindande enligt gemenskapslagstiftningen. Stöden får inte överskrida den övre gräns som anges i bilagan.

Artikel 32

Jordbrukares deltagande i kvalitetssystem för livsmedel

1. Stöd enligt artikel 20 c ii skall

a) avse jordbruksprodukter som enbart är avsedda att användas som livsmedel,

b) vara avsedda för gemenskapens kvalitetssystem för livsmedel eller för sådana system som godkänts av medlemsstaterna och som uppfyller precisa kriterier som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2; stöd får inte beviljas för system vars enda syfte är att skärpa kontrollerna av att bindande normer i gemenskapslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen uppfylls,

c) beviljas i form av ett årligt stimulansbidrag, under högst fem år, på en nivå som skall fastställas med hänsyn till de fasta kostnader som uppstår till följd av deltagandet i ett system för vilket stöd beviljas.

2. Stöden får inte överskrida det högsta belopp som anges i bilagan.

▼B

Artikel 33

Information och marknadsföring

Stöd enligt artikel 20 c iii avser produkter som omfattas av stödet för kvalitetssystem enligt artikel 32. Stöden får inte överskrida den högsta nivå som anges i bilagan.

Underavsnitt 4

Övergångsåtgärder

Artikel 34

Delvis självförsörjande jordbruksföretag

1. Stöd enligt artikel 20 d i för jordbruksföretag som i första hand producerar för den egna konsumtionen men som också säljer en viss del av sin produktion (”delvis självförsörjande jordbruksföretag”) skall beviljas jordbrukare som lämnar in en affärsplan.

2. Efter tre år skall det göras en bedömning av i vilken utsträckning affärsplanen har genomförts.

3. Stödet skall betalas ut under högst fem år i form av ett schablonbelopp upp till det högsta belopp som anges i bilagan.

4. För att stödet skall kunna beviljas måste en ansökan ha godkänts senast den 31 december 2013.

Artikel 35

Producentgrupper

1. Stöd enligt artikel 20 d ii skall beviljas för att underlätta upprättande och administrativ drift av sådana producentgrupper som syftar till

a) att för de producenter som är medlemmar i grupperna anpassa produktionen och utbudet till marknadens krav,

b) att gemensamt släppa ut varor på marknaden, inklusive förberedelse för försäljning, centralisering av försäljningen och leveranser till grossister,

c) att införa gemensamma regler för information om produktionen, särskilt om skörd och tillgänglighet.

2. Stödet skall utbetalas årligen i form av ett schablonbelopp under de första fem åren efter dagen för erkännandet av producentgruppen. Det skall beräknas på grundval av gruppens årliga saluförda produktion, upp till de övre gränser som anges i bilagan.

3. Stöden skall utbetalas till producentgrupper som officiellt godkänns av medlemsstatens behöriga myndighet senast den 31 december 2013.

▼B

AVSNITT 2

Axel 2

Att förbättra miljön och landsbygden

Artikel 36

Åtgärder

Stöd enligt det här avsnittet skall avse

a) åtgärder för ett hållbart utnyttjande av jordbruksmark, via

i) stöd för naturbetingade svårigheter, för jordbrukare i bergsområden,

ii) stöd för jordbrukare i områden som inte är bergsområden men där det finns andra svårigheter,

iii) Natura 2000-stöd och stöd som är kopplat till direktiv 2000/60/EG,

iv) stöd för miljövänligt jordbruk,

v) stöd för djurens välbefinnande,

vi) stöd för icke-produktiva investeringar,

b) åtgärder för ett hållbart utnyttjande av skogsmark, via

i) en första beskogning av jordbruksmark,

ii) ett första införande av agri-silvo-pastorala brukningssystem på jordbruksmark,

iii) en första beskogning av annan mark än jordbruksmark,

iv) Natura 2000-stöd,

v) stöd för miljövänligt skogsbruk,

vi) restaurering av skogstillståndet och införande av förebyggande åtgärder,

vii) stöd för icke-produktiva investeringar.

Underavsnitt 1

Åtgärder för hållbart utnyttjande av jordbruksmark

Artikel 37

Stöd för naturbetingade svårigheter i bergsområden och för andra områden med svårigheter

1. Stöd enligt artikel 36 a i och ii skall beviljas på årsbasis per hektar utnyttjad jordbruksareal (UJA) i den mening som avses i kommissionens beslut 2000/115/EG av den 24 november 1999 om definitioner av variablerna, förteckningen över jordbruksprodukter, undantagen från de-

▼B

finitionerna samt regioner och distrikt för undersökningarna av företagsstrukturen i jordbruket ([1]).

Stöden bör kompensera jordbrukarna för extrakostnader eller inkomstbortfall till följd av svårigheter för jordbruksproduktion i området.

2. Stöden skall beviljas jordbrukare som åtar sig att i minst fem år efter den första utbetalningen fortsätta med sitt jordbruk i sådana områden som uppfyller kraven i artikel 50.2 och 50.3.

3. Stöden skall uppgå till ett belopp mellan det lägsta och högsta belopp som anges i bilagan.

I vederbörligen motiverade fall kan ett högre stöd beviljas, under förutsättning att det genomsnittliga beloppet för alla utbetalningar som beviljas på medlemsstatsnivå inte överskrider den övre gränsen.

4. Stöden skall gradvis trappas ned, ovanför en lägsta areal per jordbruksföretag som skall anges i programmet.

Artikel 38

Natura 2000-stöd och stöd som är kopplade till direktiv 2000/60/EG

1. Stöd enligt artikel 36 a iii skall beviljas på årsbasis per hektar utnyttjad jordbruksareal, i syfte att kompensera jordbrukarna för kostnader eller inkomstbortfall på grund av svårigheter i områdena i fråga i samband med genomförandet av direktiven 79/409/EEG, 92/43/EEG och 2000/60/EG.

2. Stöden får inte överskrida det högsta belopp som anges i bilagan. För stöd som är kopplade till direktiv 2000/60/EG skall detaljerade bestämmelser, bl.a. maximalt stödbelopp, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

Artikel 39

Stöd för miljövänligt jordbruk

1. Medlemsstaterna skall se till att det i alla delar av deras territorier, och utifrån de specifika behoven, blir möjligt att lämna in ansökningar om de stöd som anges i artikel 36 a iv.

2. Stöd för miljövänligt jordbruk skall beviljas jordbrukare som frivilligt gör åtaganden på detta område. Om det är vederbörligen motiverat för att uppnå vissa mål på miljöområdet får dessa stöd även beviljas andra markförvaltare.

3. Stöd för miljövänligt jordbruk får endast avse sådana åtaganden som går längre än tillämpliga bindande normer i enlighet med artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1782/2003 och i bilagorna III och IV till den förordningen, samt minimikraven för användning av gödningsmedel och växtskyddsprodukter och andra tillämpliga bindande krav i den nationella lagstiftningen och i programmet.

Åtagandena skall som allmän regel fullgöras under en period på fem till sju år. Om det är nödvändigt och motiverat skall en längre period fastställas för vissa typer av åtaganden i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

([1]) EGT L 38, 12.2.2000, s. 1. Beslutet senast ändrat genom förordning (EG) nr 2139/2004 (EUT L 369, 16.12.2004, s. 26).

▼B

4. Stöden skall beviljas på årsbasis och skall täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som gjorts. Vid behov får de även täcka transaktionskostnader.

Om det anses lämpligt kan stödmottagarna väljas ut genom anbudsförfarande, på grundval av ekonomiska och miljömässiga kriterier.

Stöden får inte överskrida det högsta belopp som anges i bilagan.

5. Stöd kan tillhandahållas för bevarande av genetiska resurser i jordbruket för insatser som inte omfattas av de bestämmelser som avses i punkterna 1—4.

Artikel 40

Stöd för djurens välbefinnande

1. Stöd för djurens välbefinnande enligt artikel 36 a v skall beviljas jordbrukare som frivilligt gör åtaganden att förbättra djurens välbefinnande.

2. Stöd för djurens välbefinnande får endast avse sådana åtaganden som går längre än tillämpliga bindande normer i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1782/2003 och bilaga III till den förordningen, och andra tillämpliga bindande krav i den nationella lagstiftningen och i programmet.

Åtagandena skall som allmän regel fullgöras under en period på fem till sju år. Om det är nödvändigt och motiverat skall en längre period fastställas för vissa typer av åtaganden i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

3. Stöden skall beviljas på årsbasis, och de skall täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som gjorts. Vid behov får de även täcka transaktionskostnader.

Stöden får inte överskrida det högsta belopp som anges i bilagan.

Artikel 41

Icke-produktiva investeringar

Stöd enligt artikel 36 a vi skall beviljas för

a) investeringar för att kunna fullgöra åtaganden enligt åtgärder i artikel 36 a iv, eller andra miljömål för jordbruket,

b) sådana investeringar på ett jordbruksföretag som höjer skönhets- eller rekreationsvärdet för allmänheten i ett Natura 2000-område eller andra områden av högt naturvärde som skall fastställas i programmet.

▼B

Underavsnitt 2

Åtgärder för hållbart utnyttjande av skogsmark

Artikel 42

Allmänna villkor

1. Stöd i enlighet med detta underavsnitt skall endast beviljas för skogar och skogsarealer som ägs av privatpersoner eller kommuner eller sammanslutningar av skogsägare i dessa kategorier. Denna begränsning skall inte gälla för tropiska och subtropiska skogar och inte heller för skogsarealerna på följande territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93 och i de franska utomeuropeiska departementen.

Denna begränsning skall inte gälla för stöd enligt artikel 36 b i, iii, vi och vii.

2. De åtgärder som föreslås i detta underavsnitt och som genomförs i områden som inom ramen för gemenskapens verksamhet för skydd mot skogsbränder klassificeras som hög- eller medelriskområden, skall vara förenliga med medlemsstaternas skyddsplaner för dessa områden.

Artikel 43

Första beskogning av jordbruksmark

1. Stöd enligt artikel 36 b i skall endast avse ett eller flera av följande alternativ:

a) Etableringskostnader.

b) Ett årligt bidrag per beskogad hektar under högst fem år som hjälp för att täcka underhållskostnader.

c) Ett årligt bidrag per hektar under högst 15 år som hjälp för att täcka inkomstbortfall på grund av beskogning för jordbrukare eller sammanslutningar av jordbrukare som brukade marken innan den planterades med skog, eller andra fysiska personer eller privaträttsliga enheter.

2. Stöd för beskogning av offentligägd jordbruksmark får endast täcka etableringskostnaderna. Om den jordbruksmark som skall planteras med skog arrenderas av en fysisk person eller en privaträttslig enhet får de årliga bidragen enligt punkt 1 beviljas.

3. Stöd för beskogning av jordbruksmark får inte beviljas

a) jordbrukare som får stöd för förtidspension,

b) för plantering av julgranar.

I fråga om snabbväxande arter som odlas på kort sikt får stöd för beskogning endast beviljas för etableringskostnaderna.

4. Stöden för jordbrukare eller andra fysiska personer och privaträttsliga enheter får inte överskrida de övre gränser som anges i bilagan.

▼B

Artikel 44

Första införande av agri-silvo-pastorala brukningssystem på jordbruksmark

1. Stöd enligt artikel 36 b ii skall beviljas jordbrukare som anlägger agri-silvo-pastorala brukningssystem. Stödet skall täcka etableringskostnaderna.

2. Agri-silvo-pastorala brukningssystem är markanvändningssystem där träd odlas i kombination med jordbruk på samma plats.

3. Stöd får inte beviljas för julgranar eller snabbväxande arter som odlas på kort sikt.

4. Stöden får inte överskrida den högsta nivå som anges i bilagan.

Artikel 45

Första beskogning av annan mark än jordbruksmark

1. Stöd enligt artikel 36 b iii för beskogning av mark som inte är stödberättigande enligt artikel 36 b i skall täcka etableringskostnaderna. När det gäller nedlagd jordbruksmark skall stödet även täcka det årliga bidrag som avses i artikel 43.1 b.

2. Stöd får inte beviljas för plantering av julgranar.

3. När stöd för etableringskostnader beviljas fysiska personer eller privaträttsliga enheter får det inte överskrida den högsta nivå som anges i bilagan.

Artikel 46

Natura 2000-stöd

Stöd enligt artikel 36 b iv skall beviljas på årsbasis per hektar skog till privata skogsägare eller sammanslutningar av sådana i syfte att ge kompensation för kostnader och inkomstbortfall på grund av begränsningar för användningen av skog eller annan trädbevuxen mark på grund av genomförandet av direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG i de berörda områdena. Stöden skall uppgå till ett belopp mellan det lägsta och högsta belopp som anges i bilagan.

Artikel 47

Stöd för miljövänligt skogsbruk

1. Stöd för miljövänligt skogsbruk enligt artikel 36 b v skall beviljas per hektar skog till stödmottagare som frivilligt gör åtaganden i fråga om ett miljövänligt skogsbruk. Stöden får endast avse sådana åtaganden som går längre än tillämpliga bindande krav.

Åtagandena skall som allmän regel fullgöras under en period på fem till sju år. Om det är nödvändigt och motiverat skall en längre period fastställas för vissa typer av åtaganden i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

2. Stöden skall täcka extrakostnader och inkomstbortfall till följd av åtaganden som gjorts. Stöden skall uppgå till ett belopp mellan det lägsta och högsta belopp som anges i bilagan.

▼B

Artikel 48

Restaurering av skogstillståndet och införande av förebyggande åtgärder

1. Stöd enligt artikel 36 b vi skall beviljas för att restaurera skogar som skadats genom naturkatastrofer och bränder, samt för att införa förebyggande åtgärder.

2. I fråga om bränder skall de förebyggande åtgärderna avse områden som i medlemsstaternas skyddsplaner klassificeras som hög- eller medelriskområden.

Artikel 49

Icke-produktiva investeringar

Stöd enligt artikel 36 b vii skall beviljas för investeringar i skogar

a) som görs för att kunna fullgöra åtaganden enligt artikel 36 b v eller andra miljömål,

b) som höjer skönhets- eller rekreationsvärdet för allmänheten på skogar eller trädbevuxen mark i det berörda området.

Underavsnitt 3

Områden

Artikel 50

Stödberättigande områden

1. Med beaktande av punkterna 2—5 i denna artikel skall medlemsstaterna fastställa vilka områden som berättigar till stöd enligt artikel 36, leden a i, ii och iii samt leden b i, iii, iv och vi.

2. För att kunna få stöd enligt artikel 36 a i skall bergsområdena kännetecknas av avsevärda begränsningar av möjligheterna att använda marken och en märkbar ökning av brukningskostnaderna till följd av

a) att höjden över havet gör klimatförhållandena mycket svåra, vilket avsevärt förkortar vegetationsperioden,

b) att det på lägre höjd över havet i större delen av området finns sluttningar som är för branta för användning av maskiner eller som kräver användning av mycket dyr specialutrustning, eller en kombination av dessa två faktorer som var för sig är av mindre betydelse men som tillsammans innebär en jämförbar svårighet.

Områden norr om 62: a breddgraden och vissa angränsande områden skall betraktas som bergsområden.

3. För att få stöd enligt artikel 36 a ii måste andra områden än bergsområden enligt punkt 2 i den här artikeln

a) präglas av betydande naturbetingade svårigheter, särskilt i fråga om lågproduktiv mark eller svåra klimatförhållanden, och det måste anses vara viktigt ur markförvaltningssynpunkt att man fortsätter med ett extensivt jordbruk,

▼B

b) präglas av särskilda svårigheter och av att en fortsatt markförvaltning anses viktig för att bevara eller förbättra miljön, bevara landskapsbilden och ta vara på turismpotentialen, eller för att skydda kustlinjen.

De områden som enligt b präglas av särskilda svårigheter skall omfatta jordbruksområden som är homogena i fråga om de naturliga produktionsförhållandena och de får sammanlagt utgöra högst 10 % av medlemsstatens yta.

4. I programmen skall medlemsstaterna enligt särskilda bestämmelser som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2

— bekräfta den nuvarande avgränsningen enligt punkt 2 och punkt 3 b i den här artikeln eller ändra den, eller

— avgränsa de områden som avses i punkt 3 a i den här artikeln.

5. Sådana Natura 2000-jordbruksområden som utsetts enligt direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG och jordbruksområden som omfattas av förvaltningsplaner för avrinningsområden i enlighet med direktiv 2000/60/EG skall berättiga till stöd enligt artikel 36 a iii.

6. Områden som av miljöskäl är lämpliga att beskogas, t.ex. för att få skydd mot erosion eller för att utvidga skogsarealerna för att därigenom mildra klimatförändringarna, skall berättiga till stöd enligt artikel 36 b i och iii.

7. Sådana Natura 2000-skogsområden som utsetts enligt direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG skall berättiga till stöd enligt artikel 36 b iv.

8. Skogsområden i vilka risken för bränder anses vara medelhög till hög skall berättiga till stöd enligt artikel 36 b vi i fråga om förebyggande åtgärder för skydd mot bränder.

Underavsnitt 4

Respekt för normer

Artikel 51

Minskade eller indragna stöd

1. ►C1 Om en stödmottagare som får stöd enligt artikel 36, leden a i–v ◄ och leden b i, iv och v, genom en handling eller en underlåtenhet som stödmottagaren själv kan anses vara direkt ansvarig för, på hela sitt jordbruksföretag inte uppfyller de bindande kraven i artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1782/2003 eller i bilagorna III och IV till den förordningen, skall det totala stödet för det kalenderår då detta inträffade sänkas eller dras in.

De minskningar eller indragningar som avses i första stycket skall också tillämpas om en stödmottagare som får stöd enligt artikel 36 a iv genom en handling eller en underlåtenhet som stödmottagaren själv kan anses vara direkt ansvarig för, på hela sitt jordbruksföretag inte uppfyller de minimikrav för användning av gödningsmedel och växtskyddsprodukter som avses i artikel 39.3.

2. Minskade eller indragna stöd enligt punkt 1 skall inte tillämpas under uppskovsperioden för sådana normer för vilka uppskov har beviljats i enlighet med artikel 26.1 b.

▼B

3. Med avvikelse från punkt 1 skall stödmottagare i de medlemsstater som tillämpar systemet för enhetlig arealersättning enligt artikel 143 b i förordning (EG) nr 1782/2003 uppfylla de bindande krav som anges i artikel 5 i och bilaga IV till den förordningen.

▼M4

Undantaget enligt första stycket ska gälla till och med den 31 december 2008. Från och med den 1 januari 2009 ska en jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga III till förordning (EG) nr 1782/2003, i enlighet med följande tidsplan:

a) Krav som avses i A i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2009.

b) Krav som avses i B i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2011.

c) Krav som avses i C i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2011.

För Bulgarien och Rumänien ska tillämpningen av artiklarna 3, 4, 6, 7 och 9 i förordning (EG) nr 1782/2003 emellertid vara frivillig till och med den 31 december 2011, i den mån dessa bestämmelser avser föreskrivna verksamhetskrav. Från och med den 1 januari 2012 ska en jordbrukare som får stöd enligt systemet för enhetlig arealersättning iaktta de föreskrivna verksamhetskrav som avses i bilaga III till förordning (EG) nr 1782/2003, i enlighet med följande tidsplan:

a) Krav som avses i A i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2012.

b) Krav som avses i B i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2014.

c) Krav som avses i C i bilaga III ska gälla från och med den 1 januari 2014.

De nya medlemsstaterna får även tillämpa det alternativ som föreskrivs i det andra stycket, om de beslutar att upphöra med tillämpningen av systemet för enhetlig arealersättning innan den tillämpningsperiod som föreskrivs i artikel 143b.9 i förordning (EG) nr 1782/2003 har löpt ut.

▼B

4. Detaljerade bestämmelser för minskningar och indragningar av bidrag skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2. Hänsyn skall tas till hur allvarliga eller omfattande överträdelserna har varit, deras varaktighet och hur ofta de har förekommit.

5. Punkterna 1—4 skall inte tillämpas på artikel 39.5.

AVSNITT 3

Axel 3

Livskvalitet och diversifierad ekonomi på landsbygden

Artikel 52

Åtgärder

Stöd enligt detta avsnitt skall avse

▼B

a) åtgärder för att diversifiera ekonomin på landsbygden, genom

   i) diversifiering till annan verksamhet än jordbruk,

   ii) stöd för etablering och utveckling av mikroföretag, i syfte att främja entreprenörskap och allsidigare ekonomi,

   iii) främjande av turismverksamhet,

b) åtgärder för en bättre livskvalitet på landsbygden, genom

   i) grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden,

   ii) förnyelse och utveckling av byarna,

   iii) bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden,

c) åtgärder i form av utbildning och information riktad till ekonomiska aktörer som verkar på de områden som omfattas av axel 3,

d) kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande av lokala utvecklingsstrategier.

Underavsnitt 1

Åtgärder för att diversifiera ekonomin på landsbygden

Artikel 53

Diversifiering till annan verksamhet än jordbruk

I fråga om åtgärder enligt artikel 52 a i skall stödmottagaren vara medlem av ett jordbrukshushåll.

Artikel 54

Stöd för etablering och utveckling av företag

Stöd enligt artikel 52 a ii får endast avse mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG.

Artikel 55

Främjande av turismverksamhet

Stöd enligt artikel 52 a iii skall avse följande:

a) Småskalig infrastruktur, t.ex. informationscentrum och skyltar vid sevärdheter.

b) Infrastruktur för fritids- och rekreationsändamål, t.ex. sådan som gör det möjligt att ta sig fram till naturområden, samt inkvarteringsmöjligheter i mindre skala.

c) Utveckling och/eller marknadsföring av turismtjänster med anknytning till landsbygdsturism.

▼B

Underavsnitt 2

Åtgärder för bättre livskvalitet på landsbygden

Artikel 56

Grundläggande tjänster för ekonomin och befolkningen på landsbygden

Stöd enligt artikel 52 b i avser införande av grundläggande tjänster, inklusive kultur- och fritidsverksamhet, i en by eller en grupp av byar, samt småskalig infrastruktur i samband med detta.

Artikel 57

Bevarande och uppgradering av natur- och kulturarvet på landsbygden

Stöd enligt artikel 52 b iii avser

a) upprättande av skydds- och förvaltningsplaner för Natura 2000-områden och andra platser av högt naturvärde, verksamhet för att öka miljömedvetandet och investeringar i samband med underhåll, restaurering och uppgradering av naturarvet samt med utvecklingen av områden av högt naturvärde,

b) utredningar och investeringar i samband med underhåll, restaurering och uppgradering av kulturarvet, t.ex. byars kulturella särdrag och landsbygdslandskapet.

Underavsnitt 3

Utbildning, kompetensutvecklings- och informationsinsatser

Artikel 58

Utbildning och information

Stöd enligt artikel 52 c får inte avse kurser eller praktik som ingår i den normala utbildningen på sekundärnivå eller högre.

Artikel 59

Kompetensutvecklings- och informationsinsatser för förberedelse och genomförande

Stöd enligt artikel 52 d avser

a) studier kring området i fråga,

b) åtgärder för spridning av information om området och den lokala utvecklingsstrategin,

c) utbildning för personal som deltar i utarbetandet och genomförandet av en lokal utvecklingsstrategi,

d) PR-arrangemang och informationsinsatser,

▼B

e) genomförande, med hjälp av andra offentlig-privata partnerskap än sådana som avses i artikel 62.1 b, av en lokal utvecklingsstrategi som omfattar en eller flera åtgärder enligt artikel 52 a, b och c.

Underavsnitt 4

Genomförande av axeln

Artikel 60

Skiljelinje

Om en åtgärd enligt det här avsnittet avser insatser som även berättigar till gemenskapsstöd i någon annan form, t.ex. via strukturfonderna och gemenskapens stödinstrument för fisket, skall medlemsstaten se till att det i varje program finns kriterier för att dra en skiljelinje mellan å ena sidan insatser som skall berättiga till stöd från EJFLU och å andra sidan insatser som skall berättiga till gemenskapsstöd i någon annan form.

AVSNITT 4

Axel 4

Leader

Artikel 61

Definition av Leaderdimensionen

Leaderdimensionen skall innehålla åtminstone följande:

a) Områdesbaserade lokala utvecklingsstrategier för väl definierade subregionala landsbygdsområden.

b) Lokala partnerskap med deltagare från såväl den offentliga som den privata sektorn (nedan kallade ”lokala aktionsgrupper”).

c) Underifrånperspektiv med beslutanderätt för lokala aktionsgrupper i fråga om att utarbeta och genomföra lokala utvecklingsstrategier.

d) Ett sektorsövergripande utformande och genomförande av strategin som bygger på samverkan mellan aktörer och projekt från olika sektorer i den lokala ekonomin.

e) Innovativa arbetsformer.

f) Nya samarbetsprojekt.

g) Nätverkssamarbete mellan olika lokala partnerskap.

Artikel 62

Lokala aktionsgrupper

1. Partnerskapets helhetssyn på den lokala utvecklingen skall konkretiseras av lokala aktionsgrupper som skall

a) föreslå en integrerad lokal utvecklingsstrategi som åtminstone grundar sig på de inslag som anges i artikel 61 a—d och g och ansvara för att den blir genomförd,

▼B

b) vara en grupp som godkändes för initiativen Leader II ([1]) eller Leader+ ([2]), eller som uppfyller kraven för Leaderdimensionen, eller en ny grupp som företräder partner från olika socioekonomiska sektorer på lokal nivå inom det berörda territoriet; på beslutsfattande nivå skall näringslivets och arbetsmarknadens organisationer och andra företrädare för det civila samhället, t.ex. jordbrukare, landsbygdens kvinnor och ungdomar samt deras sammanslutningar, utgöra minst 50 % av det lokala partnerskapet,

c) visa att de har förmågan att utarbeta och genomföra sin utvecklingsstrategi inom området.

2. Förvaltningsmyndigheten skall se till att de lokala aktionsgrupperna antingen utser en administrativ och ekonomisk samordnare som har kapacitet att ansvara för hur offentliga medel används och se till att partnerskapet fungerar på ett tillfredsställande sätt, eller går samman i ett organ med rättslig status som ger garantier för att partnerskapet fungerar på ett tillfredsställande sätt och att offentliga medel används på ett korrekt sätt.

3. Det område som strategin omfattar skall präglas av likartade förhållanden, och det skall ha tillräckliga mänskliga, finansiella och ekonomiska resurser för att stödja en hållbar utvecklingsstrategi.

4. De lokala aktionsgrupperna skall välja ut de projekt som skall finansieras enligt strategin. De kan också välja ut samarbetsprojekt.

Artikel 63

Åtgärder

Syftet med stöden under Leaderaxeln skall vara att

a) genomföra lokala utvecklingsstrategier enligt artikel 62.1 a, så att målen för en eller flera av de tre andra axlarna i avsnitten 1, 2 och 3 kan uppnås,

b) genomföra samarbetsprojekt med de mål som avses under a,

c) driva den lokala aktionsgruppen, satsa på kompetensutvecklings- och informationsinsatser i området enligt artikel 59.

Artikel 64

Genomförande av lokala strategier

Om insatserna enligt den lokala strategin motsvarar de åtgärder som fastställs i denna förordning för de andra axlarna, skall relevanta krav gälla i enlighet med avsnitten 1, 2 och 3.

([1]) Kommissionens meddelande till medlemsstaterna om fastställande av riktlinjer för globala eller integrerade operativa program för vilka medlemsstaterna uppmanas att lämna in en begäran om stöd inom ramen för gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling (Leader II) (EGT C 180, 1.7.1994, s. 48).

([2]) Kommissionens meddelande till medlemsstaterna av den 14 april 2000 om fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling (Leader+) (EGT C 139, 18.5.2000, s. 5). Meddelandet senast ändrat genom kommissionens meddelande om ändring av meddelandet till medlemsstaterna av den 14 april 2000 om fastställande av riktlinjer för gemenskapsinitiativet för landsbygdens utveckling (Leader+) (EUT C 294, 4.12.2003, s. 11).

▼B

Artikel 65

Samarbete

1. Stöd enligt artikel 63 b skall beviljas för interregionala eller transnationella samarbetsprojekt.

Med interregionalt samarbete avses samarbete inom en och samma medlemsstat. Med transnationellt samarbete avses samarbete mellan områden i flera medlemsstater eller med områden i tredjeländer.

2. Stöd får endast beviljas för utgifter i områden inom gemenskapen.

3. Artikel 64 skall även gälla för samarbetsprojekt.

KAPITEL II

TEKNISKT STÖD

Artikel 66

Finansiering

1. I enlighet med artikel 5 i förordning 1290/2005 kan EJFLU, på kommissionens initiativ och/eller på dess vägnar, använda upp till 0,25 % av sitt årliga anslag för att finansiera förberedelser, övervakning, administrativt stöd, utvärdering och kontroller. Sådan verksamhet skall genomföras i enlighet med artikel 53.2 och andra bestämmelser i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]), samt i enlighet med den förordningens tillämpningsföreskrifter för detta budgetgenomförande.

2. För varje landsbygdsutvecklingsprogram kan EJFLU, på medlemsstatens initiativ, finansiera förberedelser, administration, övervakning, utvärdering, information och kontroller.

Upp till 4 % av det totala beloppet för varje program får användas för dessa ändamål.

3. Inom den gräns som anges i punkt 2 skall ett visst belopp öronmärkas för att bilda och driva det nationella landsbygdsnätverk som avses i artikel 68.

Medlemsstater med regionala program får för godkännande lägga fram ett särskilt program för att bilda och driva det nationella landsbygdsnätverket.

Detaljerade bestämmelser om bildandet och drivandet av nationella landsbygdsnätverk skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

Artikel 67

Europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling

I enlighet med artikel 66.1 skall ett europeiskt nätverk för landsbygdsutveckling inrättas i syfte att få till stånd ett nätverkssamarbete på gemenskapsnivå mellan nationella nätverk och organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

▼B

Nätverket skall

a) samla in, analysera och sprida information om gemenskapens åtgärder för landsbygdsutveckling,

b) samla, sprida och på gemenskapsnivå konsolidera framgångsrika metoder för landsbygdsutveckling,

c) tillhandahålla information om utvecklingen på landsbygden i gemenskapen och i tredjeländer,

d) arrangera möten och seminarier på gemenskapsnivå för personer som är aktivt involverade i landsbygdsutvecklingen,

e) bygga upp och driva expertnätverk i syfte att underlätta utbyte av expertis och stödja genomförandet och utvärderingen av landsbygdsutvecklingspolitiken,

f) stödja de nationella nätverken och initiativ till transnationellt samarbete.

Artikel 68

Nationella landsbygdsnätverk

1. Varje medlemsstat skall inrätta ett nationellt landsbygdsnätverk i vilket de organisationer och förvaltningar som är involverade i landsbygdsutvecklingen skall samlas.

2. Det belopp som avses i artikel 66.3 första stycket skall användas till att

a) skapa de strukturer som krävs för att driva närverket,

b) utarbeta en handlingsplan som åtminstone innehåller en redovisning och analys av framgångsrika överförbara metoder och information om dessa, hur nätverket skall drivas, hur utbytet av erfarenheter och know-how skall bedrivas, utarbetande av utbildningsprogram för de lokala aktionsgrupperna i inledningsskedet, samt tekniskt stöd för interregionalt och transnationellt samarbete.

AVDELNING V

STÖD FRÅN EJFLU

Artikel 69

Resurser och resursfördelning

1. Beloppet för gemenskapsstödet till landsbygdsutveckling enligt denna förordning för perioden 1 januari 2007—31 december 2013, fördelningen per år och det lägsta belopp som skall koncentreras till regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet skall fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen, i enlighet med budgetplanen för perioden 2007—2013 och det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet för samma period.

2. Av de resurser som anges i punkt 1 skall 0,25 % användas för kommissionens tekniska stöd enligt artikel 66.1.

▼B

3. Med tanke på programplaneringen och budgeteringen i Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall beloppen i punkt 1 indexregleras med 2 % per år.

4. Kommissionen skall göra en fördelning per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag med det belopp som avses i punkt 2 med beaktande av

a) de belopp som är reserverade för regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet,

b) tidigare uppnådda resultat, och

c) särskilda situationer och behov, utifrån objektiva kriterier.

5. Utöver de belopp som avses i punkt 4 skall medlemsstaterna i sin programplanering ta hänsyn till de belopp som blir tillgängliga genom modulering enligt artikel 12.2 i förordning (EG) nr 1290/2005.

▼M2

6. Kommissionen skall se till att totala årliga tilldelningar från EJFLU som kommer från EUGFJ:s utvecklingssektion i enlighet med denna förordning och från ERUF, ESF och Sammanhållningsfonden i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ([1]), inklusive ERUF:s bidrag i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument ([2]) och rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen ([3]) samt från Europeiska fiskerifonden i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden ([4]), inte överskrider följande gränser:

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är under 40 % av genomsnittet för EU-25: 3,7893 % av deras BNP.

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 40 % men under 50 % av genomsnittet för EU-25: 3,7135 % av deras BNP.

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 50 % men under 55 % av genomsnittet för EU-25: 3,6188 % av deras BNP.

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 55 % men under 60 % av genomsnittet för EU-25: 3,5240 % av deras BNP.

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 60 % men under 65 % av genomsnittet för EU-25: 3,4293 % av deras BNP.

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 65 % men under 70 % av genomsnittet för EU-25: 3,3346 % av deras BNP.

([1]) EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.
([2]) EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.
([3]) EUT L 210, 31.7.2006, s. 82.
([4]) EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.

▼M2

— För medlemsstater vars genomsnittliga BNI per capita (PPS) 2001–2003 är minst 70 % men under 75 % av genomsnittet för EU-25: 3,2398 % av deras BNP.

— Därefter minskas den maximala överföringsnivån med 0,09 procentenheter av BNP för varje ökning med 5 procentenheter av genomsnittlig BNI per capita (PPS) 2001–2003 jämfört med genomsnittet i EU-25.

Kommissionens beräkningar av BNP skall grunda sig på den statistik som offentliggjordes i april 2005. De enskilda nationella tillväxttakterna för BNP under perioden 2007–2013, som kommissionen beräknat i april 2005, skall tillämpas på varje enskild medlemsstat för sig.

Om det 2010 fastställs att en medlemsstats samlade BNP för perioden 2007–2009 har avvikt med mer än ±5 % från den samlade BNP som beräknats enligt andra stycket, även som en följd av förändringar i växelkursen, skall de belopp som tilldelats medlemsstaten för den perioden enligt första stycket justeras i enlighet därmed. Den totala nettoeffekten av dessa justeringar, vare sig den är positiv eller negativ, får inte överstiga 3 000 miljoner EUR. Om nettoeffekten är positiv, skall de totala tilläggsresurserna under alla omständigheter begränsas till nivån på underutnyttjande i förhållande till de maximala tillgängliga resurserna för åtaganden från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för åren 2007–2010. Slutliga justeringar skall fördelas jämt över åren 2011–2013. För att återspegla värdet av den polska zlotyn under referensperioden, skall resultatet av tillämpningen av de procentsatser som avses i första stycket multipliceras med en koefficient på 1,04 för perioden fram till den översyn som avses i detta stycke.

▼B

Artikel 70

Stöd från EJFLU

1. När ett landsbygdsutvecklingsprogram godkänns skall det högsta stödet från EJFLU för varje axel, med en flexibel gräns som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2, anges i beslutet. I tillämpliga fall skall även anslagen till sådana regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet tydligt anges.

2. Stödet från EJFLU skall beräknas på grundval av de stödberättigande offentliga utgifterna.

3. EJFLU:s procentuella stöd skall fastställas för varje axel.

a) För axel 1 (konkurrenskraft) och axel 3 (diversifiering och livskvalitet) samt för det tekniska stödet enligt artikel 66.2 skall följande övre gränser gälla:

   i) 75 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet.

   ii) 50 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i andra regioner.

b) För axel 2 (förbättring av miljön och landsbygden) och axel 4 (Leader) skall följande övre gränser gälla:

   i) 80 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i de regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet,

   ii) 55 % av de stödberättigande offentliga utgifterna i andra regioner.

▼B

Den lägsta procentuella stödet från EJFLU för en axel skall vara 20 %.

4. Utan hinder av de övre gränser som anges i punkt 3 kan EJFLU:s stöd höjas till 85 % för program i de yttersta randområdena och på de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93.

▼M2

4a. Portugal får undantas från tillämpningen av punkterna 3 och 4 för ett belopp på 320 miljoner EUR.

▼B

5. För de medlemsstater som väljer ett särskilt program enligt artikel 67.3 andra stycket skall den övre gränsen för EJFLU:s stöd vara 50 % av de stödberättigande offentliga utgifterna.

6. Beträffande tekniskt stöd kan sådana åtgärder som vidtas på kommissionens initiativ eller på dess vägnar finansieras till 100 %.

7. Utgifter som medfinansieras av EJFLU får inte medfinansieras genom stöd från strukturfonderna, Sammanhållningsfonden eller något annat av gemenskapens finansieringsorgan.

De får endast medfinansieras under en axel i landsbygdsutvecklingsprogrammet. Om en insats hänför sig till åtgärder från mer än en axel, skall utgifterna tillskrivas den axel som dominerar.

8. Om offentliga utgifter används för stöd till företag skall de övre gränserna för statliga stöd gälla, såvida inget annat sägs i denna förordning.

Artikel 71

Stödberättigande utgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39.1 i förordning (EG) nr 1290/2005 skall utgifterna berättiga till stöd från EJFLU om det utbetalande organet faktiskt betalar ut stödet under perioden 1 januari 2007—31 december 2015. De insatser som medfinansieras bör inte ha avslutats innan denna period börjar.

Nya utgifter som tillkommer i samband med ändringar i ett program enligt artikel 19 skall vara stödberättigande från och med den dag då kommissionen får in en begäran om ändring.

2. Utgifter kan endast berättiga till stöd från EJFLU om de avser sådana insatser som beslutats av programmets förvaltningsmyndighet, eller under dess ansvar, i enlighet med det behöriga organets urvalskriterier.

3. Reglerna för vilka utgifter som är stödberättigande skall fastställas på nationell nivå, med förbehåll för särskilda krav i denna förordning när det gäller vissa landsbygdsutvecklingsåtgärder.

Följande kostnader berättigar inte till medfinansiering från EJFLU:

a) Mervärdesskatt. Detta gäller dock inte när mervärdesskatten inte kan återbetalas till stödmottagaren i fall då den faktiskt och slutgiltigt betalats av stödmottagaren och stödmottagaren är annan än sådana icke skattskyldiga personer som avses i artikel 4.5 första stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter

▼B

— Gemensamt system för mervärdeskatt: enhetlig beräkningsgrund ([1]).

b) Skuldräntor, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 5.

c) Inköp av mark för mer än 10 % av de stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga. I undantagsfall och när det är vederbörligen motiverat kan en högre procentsats fastställas för miljöbevarande insatser.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte påverka tillämpningen av artikel 66.1.

5. Utan hinder av punkt 3 b kan EJFLU:s stöd ges i annan form än ett icke återbetalningspliktigt direktstöd. Närmare föreskrifter skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

Artikel 72

Varaktighet för investeringsrelaterade insatser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster enligt artiklarna 43 och 49 i fördraget, skall medlemsstaten se till att EJFLU:s stöd för en investeringsinsats får behålla stödet om insatsen under fem år från förvaltningsmyndighetens beslut om finansiering inte genomgår någon betydande förändring som

a) påverkar dess art eller förutsättningarna för genomförandet, eller på ett otillbörligt sätt gynnar ett företag eller ett offentligt organ,

b) innebär ändrade ägandeförhållanden beträffande infrastruktur eller att en produktionsverksamhet upphör eller flyttas.

2. Felaktigt utbetalda belopp skall återkrävas i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1290/2005.

AVDELNING VI

FÖRVALTNING, KONTROLLER OCH INFORMATION

KAPITEL I

FÖRVALTNING OCH KONTROLLER

Artikel 73

Kommissionens ansvar

Inom ramen för delad förvaltning skall kommissionen garantera sund ekonomisk förvaltning i enlighet med artikel 274 i fördraget och skall i detta syfte vidta de åtgärder och genomföra de kontroller som föreskrivs i artikel 9.2 i förordning (EG) nr 1290/2005.

([1]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/66/EG (EUT L 168, 1.5.2004, s. 35).

▼B

Artikel 74

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall anta alla lagar och andra författningar i enlighet med artikel 9.1 i förordning nr 1290/2005 för att se till att gemenskapens ekonomiska intressen skyddas på effektivt sätt.

2. Medlemsstaterna skall för varje landsbygdsutvecklingsprogram utse följande myndigheter:

a) En förvaltningsmyndighet, som antingen kan vara ett offentligt eller privat organ som är verksamt på nationell eller regional nivå, eller medlemsstaten själv när denna utför den uppgiften, som skall ha till uppgift att förvalta programmet i fråga.

b) Ett godkänt utbetalande organ enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 1290/2005.

c) Ett attesterande organ enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 1290/2005.

3. Medlemsstaten skall för varje landsbygdsutvecklingsprogram se till att ett förvaltnings- och kontrollsystem har inrättats som skall säkerställa klar fördelning och klart åtskiljande av uppgifterna mellan förvaltningsmyndigheten och övriga organ. Medlemsstaterna skall ansvara för att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

4. Medlemsstaterna skall genomföra sina kontroller i enlighet med de genomförandebestämmelser som har fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 90.2 och av vilka det bl.a. skall framgå att kontrollernas art och frekvens skall anpassas till landsbygdsåtgärdernas karaktär.

Artikel 75

Förvaltningsmyndigheten

1. Förvaltningsmyndigheten skall ansvara för att programmet förvaltas och genomförs på ett effektivt, ändamålsenligt och korrekt sätt, vilket bl.a. innebär att myndigheten skall

a) se till att de insatser som skall finansieras väljs ut i enlighet med kriterierna för landsbygdsutvecklingsprogrammet,

b) se till att det finns ett datoriserat system för att registrera och underhålla statistiska uppgifter som behövs för övervakningen och utvärderingen,

c) se till att stödmottagarna och andra som är involverade i genomförandet av insatserna

   i) är informerade om de skyldigheter som det beviljade stödet medför och att de antingen använder ett separat bokföringssystem eller en adekvat redovisningskod för alla transaktioner som avser insatsen i fråga,

   ii) känner till kraven i fråga om att skicka in data till förvaltningsmyndigheten och registrera produktion och resultat,

d) se till att utvärderingarna av programmet görs inom de tidsfrister som fastställs i denna förordning, att de görs i enlighet med den gemensamma övervaknings- och utvärderingsramen och att de

▼B

skickas in till relevanta nationella myndigheter och till kommissionen,

e) leda övervakningskommittén och ge den det material som behövs för att övervaka programmets genomförande i förhållande till de specifika målen,

f) se till att offentlighetskraven i artikel 76 uppfylls,

g) utarbeta en årsrapport som efter övervakningskommitténs godkännande skickas in till kommissionen,

h) se till att det utbetalande organet får all nödvändig information, särskilt om förfaranden och eventuella kontroller i samband med de insatser som valts ut för finansiering, innan det godkänner en utbetalning.

2. Om arbetsuppgifter delegeras till ett annat organ skall förvaltningsmyndigheten fortfarande ha det fulla ansvaret för att de förvaltas och fullgörs på ett effektivt och korrekt sätt.

KAPITEL II

INFORMATION OCH OFFENTLIGHET

Artikel 76

Information och offentlighet

1. Medlemsstaterna skall ge information om och offentlighet åt de nationella strategiska planerna, landsbygdsutvecklingsprogrammen och gemenskapens stöd.

Informationen skall rikta sig till allmänheten. Den skall lyfta fram gemenskapens roll och ge garantier för öppenhet och insyn i fråga om EJFLU:s stöd.

2. Förvaltningsmyndigheten skall ansvara för att programmet ges offentlighet genom att

a) se till att potentiella stödmottagare, branschorganisationer, näringslivets och arbetsmarknadens organisationer, organ som arbetar för att främja jämställdhet mellan kvinnor och män samt icke-statliga organisationer, däribland miljöorganisationer, får information om de möjligheter som programmet ger och om reglerna för att få stöd via programmet,

b) informera stödmottagarna om gemenskapens stöd,

c) informera allmänheten om den roll som gemenskapen spelar i programmen och om deras resultat.

▼B

AVDELNING VII

ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

KAPITEL I

Övervakning

Artikel 77

Övervakningskommittén

1. För varje landsbygdsutvecklingsprogram skall en övervakningskommitté inrättas senast tre månader efter det att programmet godkänts.

I syfte att fullgöra sina åligganden enligt denna förordning skall varje övervakningskommitté utarbeta en arbetsordning som skall följa respektive medlemsstats institutionella, rättsliga och finansiella ramar och som skall antas i samförstånd med förvaltningsmyndigheten.

2. Övervakningskommitténs ordförande skall vara en företrädare för medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten.

Dess sammansättning skall beslutas av medlemsstaten och inkludera de partner som avses i artikel 6.1.

På eget initiativ kan företrädarna för kommissionen delta i kommitténs arbete som rådgivare.

3. Medlemsstater med regionala program får upprätta en nationell övervakningskommitté som skall samordna genomförandet av dessa program i förhållande till den nationella strategin och användningen av ekonomiska resurser.

Artikel 78

Övervakningskommitténs ansvar

Övervakningskommittén skall försäkra sig om att landsbygdsutvecklingsprogrammet genomförs på ett effektivt sätt. Kommittén skall därför

a) inom fyra månader efter det att programmet godkänts, höras om urvalskriterierna för finansierade insatser; dessa kriterier skall ses över på grundval av programplaneringsbehoven,

b) regelbundet kontrollera hur långt man har kommit i fråga om att uppnå de specifika målen i programmet, på grundval av material från förvaltningsmyndigheten,

c) granska resultaten, särskilt i vilken utsträckning som målen för varje axel har uppnåtts, samt de löpande utvärderingarna,

d) granska och godkänna årsrapporterna och den sista årsrapporten innan dessa skickas in till kommissionen,

e) vid behov föreslå förvaltningsmyndigheten lämpliga justeringar eller revideringar i programmet i syfte att uppnå EJFLU:s mål enligt artikel 4 eller i syfte att förbättra programmets förvaltning, även den ekonomiska,

f) granska och godkänna eventuella förslag till att ändra kommissionens beslut om stödet från EJFLU.

▼B

Artikel 79

Övervakningsförfaranden

1. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén skall övervaka kvaliteten i genomförandet av programmet.

2. Förvaltningskommittén och övervakningskommittén skall övervaka alla landsbygdsutvecklingsprogram på grundval av ekonomiska indikatorer samt produktions- och resultatindikatorer.

Artikel 80

Gemensam övervaknings- och utvärderingsram

En gemensam övervaknings- och utvärderingsram skall utarbetas i samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna och skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2. Ramen skall innehålla ett begränsat antal gemensamma indikatorer för alla program.

Artikel 81

Indikatorer

1. Landsbygdsutvecklingsprogrammens framsteg, effektivitet och måluppfyllelse i förhållande till programmens mål skall mätas med hjälp av indikatorer för utgångsläget, det finansiella genomförandet, produktionen, resultaten och effekterna.

2. I varje program skall dessutom ett begränsat antal programspecifika indikatorer anges.

3. Om det är möjligt med tanke på stödets karaktär skall data för indikatorerna redovisas med en fördelning på stödmottagarnas kön och ålder.

Artikel 82

Årsrapporter

1. Första gången år 2008, och därefter senast den 30 juni varje år, skall förvaltningsmyndigheten skicka in en årsrapport om programmets genomförande till kommissionen. Förvaltningsmyndigheten skall skicka in en sista årsrapport senast den 30 juni 2016.

2. Varje årsrapport skall innehålla

a) uppgifter om eventuella förändringar i de allmänna förutsättningarna som direkt påverkar programmet, eller om ändringar i gemenskapspolitiken eller den nationella politiken som kan vara av betydelse för kopplingen mellan EJFLU och andra finansieringsorgan,

b) uppgifter om programmets framsteg i förhållande till de uppsatta målen, på grundval av produktions- och resultatindikatorer,

c) uppgifter om det ekonomiska genomförandet av programmet, med en redovisning, för varje åtgärd, av de belopp som betalats ut till stödmottagarna för de utgifter dessa har haft; om programmet täcker regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet skall sådana utgifter redovisas separat,

▼B

d) en sammanfattning av den pågående utvärderingen i enlighet med artikel 86.3,

e) uppgifter om åtgärder som förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén har vidtagit för att garantera kvalitet och måluppfyllelse, t.ex.

i) uppgifter om övervakning och utvärdering,

ii) en sammanfattning av större problem som uppstått vid förvaltningen av programmet, samt hur dessa åtgärdats, också till följd av de synpunkter som framförts i enlighet med artikel 83,

iii) användningen av tekniskt stöd,

iv) åtgärder för att se till att programmet ges offentlighet i enlighet med artikel 76,

f) en deklaration om att stödet används i enlighet med gemenskapens övriga politik, inklusive en redovisning av problem som uppstått och hur de åtgärdats,

g) uppgifter, i tillämpliga fall, om användningen av de belopp som återkrävts i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1290/2005.

3. För att anses godtagbar i enlighet med artikel 26 i förordning (EG) nr 1290/2005 skall rapporten innehålla alla de uppgifter som anges i punkt 2 och som gör det möjligt att bedöma genomförandet av programmet.

Efter det att förvaltningsmyndigheten har skickat in årsrapporten skall kommissionen ha två månader på sig att framföra eventuella synpunkter. För programmets sista årsrapport skall denna tidsfrist vara fem månader. Om kommissionen inte framför några synpunkter inom denna tidsfrist skall rapporten anses godkänd.

4. Detaljerade bestämmelser om årsrapporter för särskilda program enligt artikel 66.3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

Artikel 83

Årlig granskning av programmen

1. I samband med att årsrapporten lämnas in skall kommissionen och förvaltningsmyndigheten varje år granska de viktigaste resultaten från föregående år i enlighet med de förfaranden som skall fastställas i samförstånd med respektive medlemsstat och förvaltningsmyndighet.

2. Kommissionen kan då framföra eventuella synpunkter till medlemsstaten och förvaltningsmyndigheten, som i sin tur skall informera övervakningskommittén. Medlemsstaten skall informera kommissionen om hur dessa synpunkter har följts upp.

▼B

KAPITEL II

UTVÄRDERING

Artikel 84

Allmänna bestämmelser

1. Landsbygdsutvecklingsprogrammen skall bedömas på förhand, efter halva tiden och i efterhand i enlighet med artiklarna 85, 86 och 87.

2. Syftet med utvärderingarna är att förbättra kvaliteten, effektiviteten och måluppfyllelsen vad gäller landsbygdsutvecklingsprogrammens genomförande. I utvärderingarna skall det göras en bedömning av programmens effekter mot bakgrund av gemenskapens strategiska riktlinjer enligt artikel 9 och de specifika problemen beträffande landsbygdsutvecklingen i medlemsstaten eller regionerna i fråga, med beaktande av vad som krävs i fråga om hållbar utveckling och miljöpåverkan för att gällande gemenskapslagstiftning skall kunna följas.

3. Utvärderingarna skall göras på antingen medlemsstatens eller kommissionens ansvar.

4. Utvärderingarna enligt punkt 1 skall göras av oberoende utvärderare. Resultaten skall göras tillgängliga med förbehåll för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ([1]).

5. Medlemsstaterna skall tillhandahålla personal och tillräckliga finansiella resurser för utvärderingarna, ansvara för att data tas fram och samlas in och använda den information som kommer från övervakningen.

6. På kommissionens initiativ skall medlemsstaterna och kommissionen enas om metoder och standarder för utvärderingen inom ramen för artikel 80.

Artikel 85

Förhandsbedömning

1. En förhandsbedömning skall ingå vid utarbetandet av varje landsbygdsutvecklingsprogram, och syftet med den skall vara optimalt användande av de ekonomiska resurserna och högre kvalitet i programplaneringen. I förhandsbedömningen skall följande kartläggas och bedömas: behov på medellång och lång sikt, de mål som skall uppnås, förväntade resultat, kvantifierade mål, särskilt när det gäller effekter jämfört med utgångsläget, gemenskapsmervärdet, i vilken utsträckning gemenskapens prioriteringar beaktas, erfarenheter från tidigare programplanering och kvalitet i genomförandet, övervakningen, utvärderingen och den ekonomiska förvaltningen.

2. Förhandsbedömningen skall göras på medlemsstatens ansvar.

([1]) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼B

Artikel 86

Utvärdering efter halva tiden och i efterhand

1. Medlemsstaterna skall fastställa rutiner för löpande utvärderingar av landsbygdsutvecklingsprogrammen.

2. Förvaltningsmyndigheten och övervakningskommittén skall använda sig av de löpande utvärderingarna för att

a) granska programmets framsteg i förhållande till målen, med hjälp av resultat- och, om så är lämpligt, effektindikatorer,

b) höja kvaliteten i programmet och i genomförandet,

c) granska förslag till mer omfattande ändringar i programmen,

d) förbereda utvärderingen efter halva tiden och utvärderingen i efterhand.

3. Från och med 2008 skall förvaltningsmyndigheten varje år rapportera om den löpande utvärderingen till övervakningskommittén. En sammanfattning av verksamheten skall finnas med i den årsrapport som avses i artikel 82.

4. År 2010 skall den löpande utvärderingen göras i form av en separat utvärderingsrapport efter halva tiden. Denna skall innehålla förslag till kvalitetshöjande åtgärder för programmet och dess genomförande.

En sammanfattning av utvärderingsrapporterna efter halva tiden skall utarbetas på kommissionens initiativ.

5. År 2015 skall den löpande utvärderingen göras i form av en separat utvärderingsrapport i efterhand.

6. I utvärderingarna efter halva tiden och i efterhand skall granskningen avse i vilken utsträckning resurserna har använts, måluppfyllelsen och effektiviteten i programplaneringen för EJFLU, de socioekonomiska effekterna och effekterna i fråga om gemenskapens prioriteringar. Utvärderingarna skall omfatta programmets mål, och syftet skall vara att ta vara på erfarenheterna beträffande landsbygdsutvecklingspolitiken. Den skall lyfta fram faktorer som bidragit till att genomförandet av programmet blivit en framgång eller ett misslyckande, även i fråga om hållbar utveckling, samt sådana metoder som visat sig framgångsrika.

7. De löpande utvärderingarna skall göras på förvaltningsmyndighetens initiativ och i samarbete med kommissionen. De skall organiseras på flerårsbasis och omfatta perioden 2007—2015.

8. Kommissionen skall på eget initiativ se till att det erbjuds utbildning, utbyten av framgångsrika metoder för och information till utvärderare, experter i medlemsstaterna och medlemmar i övervakningskommittéerna, samt att tematiska och sammanfattande utvärderingar görs.

Artikel 87

Sammanfattning av utvärderingarna i efterhand

1. En sammanfattning av utvärderingarna i efterhand skall göras på ansvar av kommissionen, i samarbete med medlemsstaten och med förvaltningsmyndigheten, som skall se till att nödvändiga data samlas in.

▼B

2. Sammanfattningen av utvärderingarna i efterhand skall vara klar senast den 31 december 2016.

AVDELNING VIII

STATLIGA STÖD

Artikel 88

Regler för statliga stöd

1. Om inte annat sägs i den här avdelningen skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar för landsbygdsutvecklingen.

Artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget skall emellertid inte tillämpas på sådant stöd som medlemsstaterna tillhandahåller som ett komplement till gemenskapens stöd för landsbygdsutveckling inom tillämpningsområdet för artikel 36 i fördraget i enlighet med denna förordning.

2. Enligt artikel 26.2 får stöden för att modernisera jordbruksföretag inte överskrida de gränser som anges i bilagan. Detta förbud skall emellertid inte gälla för investeringsstöd som avser

a) investeringar som i första hand görs i allmänhetens intresse i samband med bevarande av traditionella landskap som formats genom jord- och skogsbruk, eller i samband med att byggnader på en gård flyttas,

b) skydd och förbättring av miljön,

c) bättre hygieniska villkor för boskapsföretag och djurskydd samt arbetarskydd på arbetsplatsen.

3. Statliga stöd för jordbrukare i syfte att kompensera naturbetingade svårigheter bergsområden och andra områden med svårigheter får beviljas endast om de uppfyller kraven i artikel 37. I vederbörligen motiverade fall får emellertid ytterligare stöd beviljas utöver de belopp som fastställs i enlighet med artikel 37.3.

4. Statliga stöd för jordbrukare som gör åtaganden i fråga om miljövänligt jordbruk eller om djurskydd får endast beviljas om de uppfyller kraven i artikel 39 respektive artikel 40. I enlighet med artiklarna 39.4 och 40.3 får emellertid i vederbörligen motiverade fall ytterligare stöd beviljas utöver de högsta belopp som fastställs i bilagan. Vederbörligen motiverade undantag får i exceptionella fall medges från den minimiperiod för sådana åtaganden som anges i artiklarna 39.3 och 40.2.

5. Statliga stöd för att hjälpa jordbrukare att anpassa sig till krävande normer som bygger på gemenskapens lagstiftning i fråga om miljöskydd, folkhälsa, djurhälsa och djurskydd, växtskydd samt arbetarskydd får endast beviljas om de uppfyller kraven i artikel 31. Ytterligare stöd utöver de högsta belopp som fastställs i enlighet med den artikeln får emellertid beviljas för att hjälpa jordbrukare att uppfylla sådana krav i den nationella lagstiftningen som är strängare än gemenskapens normer.

6. Om inget annat sägs i gemenskapens lagstiftning får statliga stöd för att hjälpa jordbrukarna att anpassa sig till krävande normer som bygger på nationell lagstiftning i fråga om miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurskydd, växtskydd samt arbetarskydd endast beviljas om de uppfyller kraven i artikel 31. I enlighet med artikel 31.2 får emellertid ytterligare stöd beviljas utöver de högsta belopp som fastställs i bilagan, under förutsättning att detta kan motiveras i enlighet med artikel 31.

▼B

Artikel 89

Ytterligare nationell finansiering

I enlighet med denna förordning, och som en del i den programplanering som anges i artikel 16, skall statliga stöd i syfte att komplettera finansieringen av den landsbygdsutveckling för vilken gemenskapsstöd beviljas anmälas av medlemsstaterna och godkännas av kommissionen. Artikel 88.3 första meningen i fördraget skall inte tillämpas på stöd som har anmälts på detta sätt.

AVDELNING IX

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 90

Kommitteförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av landsbygdsutvecklingskommittén (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 91

Genomförandebestämmelser

Utöver de särskilda åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall ytterligare genomförandebestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2. Dessa skall särskilt omfatta

a) formerna för hur förslag till landsbygdsutvecklingsprogram skall läggas fram,

b) de villkor som skall gälla för vissa landsbygdsutvecklingsåtgärder.

Artikel 92

Övergångsbestämmelser

1. Om det behövs särskilda åtgärder för att underlätta övergången från de nuvarande reglerna till de regler som införs genom denna förordning skall dessa antas i enlighet med förfarandet i artikel 90.2.

2. Sådana åtgärder skall särskilt antas för att införliva befintligt gemenskapsstöd som kommissionen har godkänt från antingen EUGFJ: s utvecklings- eller garantisektion för en period som löper ut efter den 1 januari år 2007 med de stöd för landsbygdsutveckling som föreskrivs i denna förordning och för att omfatta utvärderingar i efterhand av programmen för perioden 2000-2006.

▼B

Artikel 93

Upphävande

1. Förordning (EG) nr 1257/1999 skall upphöra att gälla den 1 januari 2007 med undantag av artiklarna 13 a, 14.1, 14.2 första och andra strecksatsen, 15, 17—20, 51.3 och 55.4 samt den del av bilaga I som anger de belopp som avses i artikel 15.3. Dessa bestämmelser skall upphöra att gälla den 1 januari 2010, med förbehåll för en rättsakt som rådet antagit i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses vara hänvisningar till den här förordningen.

Förordning (EG) nr 1257/1999 skall fortsätta att tillämpas på verksamhet som före den 1 januari 2007 godkänts av kommissionen enligt den förordningen.

2. De direktiv och beslut som rådet antagit om fastställande och ändring av förteckningar över mindre gynnade områden enligt i artikel 21.2 i förordning (EG) nr 950/97 skall upphöra att gälla den 1 januari 2010, med förbehåll för en rättsakt som rådet antagit i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Artikel 94

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas på gemenskapens stöd avseende den programperiod som börjar den 1 januari 2007. Denna förordning skall dock inte tillämpas före ikraftträdandet av gemenskapslagstiftningen om allmänna bestämmelser för ERUF, ESF och Sammanhållningsfonden under perioden 1 januari 2007—31 december 2013, med undantag av artiklarna 9, 90, 91 och 92 som skall tillämpas från och med denna förordnings ikraftträdande.

Utan hinder av det andra stycket skall artikel 37 och artiklarna 50.2—50.4 och 88.3 tillämpas från och med den 1 januari 2010, med förbehåll för en rättsakt som rådet antagit i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

STÖDBELOPP OCH STÖDNIVÅER

Artikel	Syfte	Belopp i EUR eller nivå	
22.2	Startstöd (*)	55 000	
23.6	Förtidspension	18 000	Per överlåtande part och per år
		180 000	Totalt belopp per överlåtande part
		4 000	Per anställd och per år
		40 000	Totalt belopp per anställd
24.2	Rådgivningstjänster	80 %	Av de stödberättigande kostnaderna per typ av rådgivningstjänst
		1 500	Högsta stödberättigade belopp
26.2	Stödnivå för att modernisera jordbruksföretag	60 %	Av unga jordbrukares stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
		50 %	Av andra jordbrukares stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
		50 %	Av unga jordbrukares stödberättigande investeringar i andra områden
		40 %	Av andra jordbrukares stödberättigande investeringar i andra områden
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena och på de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93
		75 %	►M1 ►C2 Av stödberättigande investeringar i de medlemsstater som anslöt sig till gemenskapen den 1 maj 2004, samt i Bulgarien och Rumänien, för genomförandet av rådets direktiv 91/676/EEG ([1]) under högst fyra år från och med anslutningen i enlighet med artiklarna 3.2 och 5.1 i det direktivet. ◄ ◄
27.3	Stödnivå för att höja skogens ekonomiska värde	60 % (**)	Av stödberättigande investeringar i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
		50 %	Av stödberättigande investeringar i andra områden

▼B

Artikel	Syfte	Belopp i EUR eller nivå	
		85 % (**)	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
28.2	Stödnivå för att höja värdet på jordbruks- och skogsbruksprodukterna	50 %	Av stödberättigande investeringar i regioner som är stödberättigande inom ramen för konvergensmålet
		40 %	Av stödberättigande investeringar i andra områden
		75 %	Av stödberättigande investeringar i de yttersta randområdena
		65 %	Av stödberättigande investeringar på de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93
31.2	Högsta belopp för att följa normer	10 000	Per företag
32.2	Högsta belopp för att delta i kvalitetssystem för livsmedel	3 000	Per företag
33	Stödnivå för informations- och PR-verksamhet	70 %	Av de stödberättigande kostnaderna för verksamheten
34.3	Högsta belopp för jordbruksföretag som är delvis självförsörjande	1 500	Per jordbruksföretag och per år
35.2	Producentgrupper: en övre gräns som är lika med en procentandel av den saluförda produktionen under de fem första åren efter godkännandet	5 %, 5 %, 4 %, 3 %, och 2 % (***)	För år 1, 2, 3, 4 respektive 5 för saluförd produktion upp till 1 000 000 EUR
		2,5 %, 2,5 %, 2,0 %, 1,5 %, och 1,5 %	För år 1, 2, 3, 4 respektive 5 för saluförd produktion över 1 000 000 EUR
	Dock: under vart och ett av de fem första åren, högst	100 000 100 000 80 000 60 000 50 000	År 1 År 2 År 3 År 4 År 5
37.3	Lägsta stöd för svårigheter	25	Per hektar UJA
	Högsta stöd för bergsområden med naturbetingade svårigheter	250	Per hektar UJA

▼B

Artikel	Syfte	Belopp i EUR eller nivå	
	Högsta stöd för områden med andra svårigheter	150	Per hektar UJA
38.2	Initialt högsta Natura 2000-stöd under en period på högst fem år	500 (****)	Per hektar UJA
	Normalt högsta Natura 2000-stöd	200 (****)	Per hektar UJA
39.4	Ettåriga grödor	600 (****)	Per hektar
	Specialiserade fleråriga grödor	900 (****)	Per hektar
	Övrig markanvändning	450 (****)	Per hektar
	Lokala raser som riskerar att försvinna från djurhållningen	200 (****)	Per djurenhet
40.3	Djurskydd	500	Per djurenhet
43.4	Högsta årliga bidrag för att täcka inkomstbortfall på grund av beskogning		
	— för jordbrukare eller deras sammanslutningar	700	Per hektar
	— för övriga fysiska personer eller privaträttsliga enheter	150	Per hektar
43.4, 44.4 och 45.3	— Stödnivå för startkostnader	80 % (**)	Av stödberättigande kostnader i sådana områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii
		70 %	Av stödberättigande kostnader i andra områden
		85 % (**)	Av stödberättigande kostnader i de yttersta randområdena
46 och 47.2	Natura 2000-stöd och stöd för miljövänligt skogsbruk, per år		
	— lägsta belopp	40	Per hektar
	— högsta belopp	200 (****)	Per hektar

([1]) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

(*) Startstöd kan ges som ett engångsbidrag på högst 40 000 EUR, eller i form av en räntesubvention vars kapitaliserade värde inte får överstiga 40 000 EUR. Vid en kombination av de båda stödformerna får stödet inte överstiga 55 000 EUR.

(**) Gäller inte för statligt ägda tropiska eller subtropiska skogar och skogsarealerna på följande territorier: Azorerna, Madeira, Kanarieöarna, de mindre egeiska öarna i den mening som anges i förordning (EEG) nr 2019/93 och i de franska utomeuropeiska departementen.

(***) När det gäller Malta kan kommissionen fastställa ett lägsta stödbelopp för sektorer i vilka den totala produktionen är extremt låg.

(****) I undantagsfall kan dessa belopp höjas, med beaktande av särskilda och motiverade omständigheter i landsbygdsutvecklingsprogrammen.